

DRAUGAS

PERIODICALS
August 17,
Vol. LXXXIX

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY
PENKTADIENIS - FRIDAY, RUGPJŪČIO - AUGUST 17, 2001

*****MIXED ADC 606
372 P1 GRATIS
THE LIBRARY OF CONGRESS
EUROPEAN READING ROOM
Serials Division
Washington DC 20540-4830

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 08/16/01
UŽSIENIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS
4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629
TEL: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • DRAUGAS@EARTHLINK.NET

WWW.DRAUGAS.ORG

Nr. 160
Kaina 50 c.

Švedija žada tolesnę finansinę paramą Lietuvai

Stokholmas, rugpjūčio 16 d. (BNS) — Švedija, įvairiems Baltijos valstybių projektams įgyvendinti jau skyrusi vieną milijardą kronų (apie 390 mln. litų), žada ir toliau aktyviai jas remti. Apie tai susitikime su Stokholme viešiniu Lietuvos prezidentu Valdu Adamkumi sakė Švedijos prekybos ministras Leif Pagrodski.

Prezidentas ir ministras sutarė, kad dalis šios paramos galėtų būti skirta aplinkosaugos projektams, tuo labiau, kad abi valstybės sieja Baltijos jūrą, kuri ateityje taps ES vidaus jūra.

Ministras sakė, kad Švedija lauks pasiūlymų, kaip geriau būtų galima panaudoti tuos pinigus, kokius projektus reikėtų įgyvendinti.

Susitikime taip pat buvo aptartas Lietuvos stojimas į Europos Sąjungą (ES) bei abi valstybių bendradarbiavimas.

V. Adamkus pažymėjo, jog pirmąjį šių metų pusmetį, kuomet Švedija pirmininkavo ES, Lietuva baigė derybas dėl 11 derybinių skyrių, tarp jų ir aplinkos apsaugos.

L. Pagrodski pabrėžė, kad aplinkosauga tampa svarbia valstybinės ir užsienio politikos dalimi. Ministras pasiūlymą, kad Lietuva buvo pirmoji kandidatė, baigusi derybas su ES dėl aplinkos apsaugos.

Buvęs šeimininkas moko pilietinio nepaklusnumo

Vilnius, rugpjūčio 16 d. (BNS) — Prieštaringą reputaciją Lietuvoje pelnę nepriklausomybės akto signataras Audrius Butkevičius konsultuoja Baltarusijos Helsinkio komitetą pilietinio nepaklusnumo klausimais.

Pasak A. Butkevičiaus, neprieštarinti gynyba yra įvairūs pilietinio pasipriešinimo būdai, kuriuose nenaudojama jėga ir prievarta. Be to, pilietinės gynybos ir paramos fondo ir Albert Einstein instituto užsakymu A. Butkevičius tiria Baltarusijos politinę padėtį.

Pasak jo, komitetas ji pakvietė tapti konsultantu dėl to, kad jis yra vienas iš nedaugelio specialistų ne tik Lietuvoje, bet ir Rytų Europoje, kuris išmano apie pilietinį nepaklusnumą.

A. Butkevičius paneigė gandus, esą jis yra kandidatas į Baltarusijos prezidento postą, opozicinių partijų vadovo Vladimir Gonciarik rinkimų štabo konsultantas. Tačiau paklaustas, ar Helsinkio komitetas nebendradarbiauja su jo rinkimų štabu, A. Butkevičius teigė, kad „visos opozicinės pajėgos bendradarbiauja“.

Jis teigė neabejojantis, kad jo bendradarbiavimą su Helsinkio komitetu gali dviprasmiškai įvertinti Baltarusijos valdžios organai. „Savaime suprantama, kad jie gali naudoti mano buvimą kaip įrodymą, esą vykdomi dideli pasipriešinimai nuversti Lukašenką, bet aš visų pirma manau, kad žmonės turi mokėti gintis tiek nuo savų, tiek nuo svetimų diktatorių, ir man įdomu daryti tai, ką aš darau“, sakė A. Butkevičius.

Šiuo metu Baltarusijoje įsi-
bėgja prezidento rinkimų.

„Vėliau Stokholmo Tarptautinio vandens instituto surengtame simpoziume V. Adamkus perskaitė pranešimą „Vandens politikos skirtumai Vakarų ir pereinamojo laikotarpio valstybėse“. Savo kalboje prezidentas pažymėjo, kad šiais metais atlikti tyrimai parodė, kad „Baltijos jūra, būsimą Europos Sąjungos vidaus jūrą, vis dar yra tarp labiausiai užterštų“. Prisimindamas darbo patirtį JAV Illinois valstijoje, kur vienu didžiausių V. Adamkaus nuopelnų laikomas Didžiųjų ežerų išvalymas, prezidentas sakė, kad šiemis ežerams, kurie savo dydžiu ir izoliacija primena Baltijos jūrą, išvalyti prireikė 20 metų.

„Baltijos jūros atvejais gali būti dar sudėtingesnis, kadan-
gi jos pakrante yra įsikūrusios dešimt valstybių, su skirtingais prioritetais ir nevienodu socialiniu bei ekonominiu išsivystymo lygiu“, sakė jis.

„Nepaisant to, bandyti verta. Sunku patikėti, kad platesnėje ir artimesnėje Europos Sąjungoje, kur vis labiau įsivertina aplinkosauginės vertybės, aplaidumas ir ekonominis egoizmas bus toleruojamas. Galiausiai, tai juk ne tik iššūkis saugumui, bet ir moralinis įsipareigojimas kovoti dėl Baltijos jūros išvalymo ir apsaugos“, sakė V. Adamkus.

kurie įvyks rugsėjo 9 d., kampanijai.

Tai ne pirmas kartas, kai praėjusios kadencijos Seimo narys A. Butkevičius moko baltarusius pilietinio nepaklusnumo. Gegužę Vilniuje vykusiam seminare „Profesinės sąjungos ir lobistinė veikla“, skirtame Baltarusijos profesinių sąjungų aktyvistams, Baltarusijos profsąjungų aktyvistams buvo parodytas filmas apie neprieštarinti veiksmų metodų taikymą, kurį kūrė Indijos, Pietų Afrikos, Lenkijos, Kinijos, Čilės įvykių patirtimi. Po to A. Butkevičius tai komentavo, remdamasis Lietuvos patirtimi. Jis teigė dažnai taikęs šios veiklos metodus, organizuodamas Sąjūdžio renginius.

Kovo 11-osios akto signataras A. Butkevičius buvo pirmuoju nepriklausomos valstybės krašto apsaugos ministru, organizavęs Seimo ir kitų valstybės objektų gynimą per 1991 m. sausį sovietinių reaktingų jėgų bandymą įvykdyti perversmą. 1998 m. lapkritį jis buvo nuteistas keletrių metų kalėti už pasikėsinimą sukciauti stambiu masu, tačiau vėliau bausmė buvo sutrumpinta ir jis paleistas į laisvę pirma laiko. Nesibaigęs teistumas sutrukdė A. Butkevičių kandidatuoti per penkis Seimo rinkimus.

* Lietuvos Generalinė prokuratūra kreipėsi į Lenkijos Teisingumo ministeriją, siūlydama Lenkijos teisėsaugos institucijoms apsaugoti pilietinio nepaklusnumo aktyvistą, patyrusio autobusų vairuotojo Sigitą Cedrono bylą. Liepos 9 d. Mazovijos Ostruvo apylinkėse S. Cedrono vairuojamas autobusas išvažiavo į priešpriešinio

Didžiulis burių sporto organizacijų vadovų, Lietuvos ir miestų valdžios, žiniasklaidos atstovų, bicilių garbingo 50 metų jubiliejaus proga sveikino Lietuvos tautinio olimpinio komiteto (LTOK) prezidentą, Europos olimpinio komiteto (EOC) Vykdomojo komiteto narį Artūrą Poviliuną. Jubilatai buvo iškeltas aukščiausias LTOK apdovanojimas — Garbės ženklas. 1951 metais Kaune gimęs A. Poviliunas yra apdovanotas Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino III laipsnio ordinu, aukščiausiu Tarptautinio olimpinio komiteto apdovanojimu — Olimpiu ordinu.

Nuotr.: Lietuvos Kuno kultūros ir sporto departamento generalinis direktorius A. Poviliunai, dalyvaujantys įskilningame oficialiame renginyje kaip departamento direktorius.

Valdžios postą praradęs krepšininkas išvyks iš Lietuvos

Vilnius, rugpjūčio 16 d. (BNS) — Dėl politinių intrigų Kūno kultūros ir sporto departamento direktoriaus postą praradęs krepšininkas Rimas Kurtinaitis nuo rugsėjo pradės dirbti Ukrainoje — krepšinio klube „Kyiv“.

Kaip pranešė „Lietuvos rytas“, lietuvis tikriausiai taps Kijevo krepšinio komandos vadovu arba vyriausiuoju vadybininku.

„Viskas jau sutarta, lieka tik suderinti detales“, teigė R. Kurtinaitis.

Nuo pirmadienio jis pasitrauks iš Kūno kultūros ir sporto departamento direktoriaus pareigų, kurias ejo nuo 1997 metų.

Pasak dienraščio, artimiausiomis dienomis R. Kurtinaitis busimajį savo darbą Maskvoje aptars su geru savo draugu, buvusiu bendražygiu SRSR rinktinėje, „Kyiv“ klubo steigėju Aleksandru Volkovu. Lietuvi Kijeve pasitiks ir daugiau draugų bei gerų pažįstamų. R. Kurtinaitis SRSR rinktinėje kartu žaidė su latviu Igor Migliniuk, kuris neseniai tapo „Kyiv“ komandos treneriu. R. Kurtinaitis yra neblogas „Kyiv“ savininko, bendrovės „Vision“ vadovo Dmitrij Buriak bičiulis.

Buvęs krepšininkas ir valdininkas mano, kad Kijeve jis turės geras sąlygas dirbti ir įgyvendinti savo idėjas. Jam Ukrainos sostinėje yra numa-

eismo juosta ir susidūrė su Lenkijos sunkvežimiu. Avarijoje du žmonės žuvo ir 20 buvo sužeisti. Netrukus po avarijos S. Cedronas buvo suimtas ir iki šiol laikomas kalėjime Lenkijoje. Vairuotojo artimieji teigia, kad kalėjime uždarytas J. Cedronas jaučiasi palūžęs, jis slegia žmonių mirtys. „Lietuvos Generalinė prokuratūra patikina, kad yra pasirėngusi perimti S. Cedrono baudžiamąjį persekiojimą ir garantuoja objektyvų ir išsamų bylos ištyrimą. Didžioji dalis avarijoje nukentėjusiųjų ir liudininkų gyvena Lietuvoje, todėl jų dalyvavimas teismo procese paprastesnis“, sako Lietuvos Generalinė prokuratūra.

(BNS) Elta

Lietuvoje...

* Premjeras Algirdas Brazauskas Japonijos televizijos stočių NHK paragino Japonijos verslininkus investuoti Lietuvoje. Premjeras užtikrino japonų žurnalistus, kad dabartinė jo vadovaujama vyriausybė sieks užtikrinti laisvos rinkos principus atsivėlgdama ir socialinius aspektus, kaip yra daugelyje kitų socialdemokratų valdomų Europos valstybių. A. Brazauskas pabrėžė, kad gerai vyriausybės ir Seimo santykiai užtikrina valstybės pastovumą. „Lietuva yra stabili valstybė, daugelio tarptautinių organizacijų narė, sėkmingai besideranti dėl narystės Europos Sąjungoje“, interviu teigė premjeras, kviesdamas Japonijos verslininkus investuoti Lietuvoje. (BNS)

* Nors oficialiai Švenčiausios Mergelės Marijos dangun ėmimo šventė laikoma nedarbo diena, rugpjūčio 15-oji kai kurios įmonės dirbo. Kalbinti darbdaviai pripažino, jog tai per didelę prabangą darbo stokojančiai valstybei. Biudžetas tačiau nepasipildė milijoniška suma. (KD, Elta)

* Garsus JAV lietuvių verslininkas Juozas Kazickas antrą Aleksandra Zeciasdienį užrašė žengė prie Vilniaus Šv. Mikalojaus bažnyčios altoriaus. Pirmąsyk čia jie stovėjo ir priešė vienas kitą mylėti bei gerbi lygiai prieš 60 metų — 1941-ųjų rugpjūčio 15 d. Į šeimą šventę A. ir J. Kazickai sukvietė apie 300 žmonių iš JAV, Europos ir Australijos. (LR, R, LA, Elta)

* Beveik trečdalis milijono litų Valdovų rūmams atstatyti skyrusios vyriausybės vadovas Algirdas Brazauskas nelinkęs skaičiuoti pinigų, kuriuos teks išleisti šiam valstybės simboliui atstatyti. Vyriausybės posėdyje ministrai neįsitraukė prieštarauti A. Brazausko užmojams. Pradiniais apskaičiavimais, Valdovų rūmų atstatymo projekto 120 mln. litų. (LR, KD, Elta)

* Kauno senamiestis — vienintelis dabartinėje Lietuvoje pastatytas pagal Renesanso principus, tačiau dabar jam atgimti niekaip nesiseka. Sutvarkyti Vilniaus, Klaipėdos senamiestius arba Kaune vasarą žavi turistus, o Kaune net nėra seniausios miesto dalies atnaujinimo projekto. (KD, Elta)

* Šiems mokslo metams Kauno savivaldybė skyrė 50,000 litų vienartinę paramą daugiaaukšmiams šeimoms. Tevai, auginantys tris ir daugiau mokyklinio amžiaus vaikų ir gaunantys socialinę pašalpą, arba jei vienam daugiau vaikų šeimos nariui pajamos yra mažesnės nei 135 litai, gaus po 50 litų už kiekvieną vaiką. (BNS)

* Darbo ir Skandinavija vykę ieškoti kupiškėnai Ovidijus Kilkus, Mindaugas Butkus ir Valdas Trumpis buvo nuteisti už dano Alan Toft Dideriksen nužudymą bei švedo Gost Andersson apipilimą ir laisvės atėmimą. Automobilio bagažinėje uždarytas G. Andersson taip pat mirė. O. Kilkus ir V. Trumpis Danijos kalėjime turės praleisti po 16 metų, o M. Butkus — 8 metus. Atlikę bausmę, jie bus išsiųsti iš Danijos. (LR, R, Elta)

Pasaulio naujienos

(Remiantis BNS, Reuters, DPA, AP, Interfax, ITAR-TASS, Belpan, RIA ir ELTA žinių agentūrų pranešimais)

Skopjė. Atskilusios ginkluotos grupuotės, atkariusios kalnuose paslėpti ginklai, prieštaringi taikos lūkesčiai ir vietinė keršto kultūra — tai keli iš pavojų, gresiantys NATO uždaviojai Makedonijoje nuginkluoti albanų sukilėlius. NATO strategai jau turi du parvyzdžius, iš kurių gali pasimokyti. 1996 m. į Bosniją ir 1999 m. į Kosovą užtikrinti dviejų Balkanų karų pabaigą įžengė NATO kariai nesugebėjo užkirsti kelio žiauriems žudymams, padėgimams ir masiniams pabėgėlių persekiojimams, kuriuos ginkluotos grupuotės vykdė etninio valymo ar pasipelnymo, o kartais ir abiem tikslais. Bosnijoje ir Kosove taika išsilaikė, tačiau ji labai brangiai atsieina ir yra itin trapi. Ji reiskia dešimčių tūkstančių NATO karių neterminuotą buvimą, faktinį padalinį ir mafijos kontroliuojamą vienatūrią darinius bei visiską priklausomybę nuo Vakarų humanitarinės pagalbos. Galbūt Makedonija išvengė penktojo Balkanų karo per dešimtmetį, kai pirmadienį vyriausybės pasirašė Vakarams tarpininkaujant pasiektą taikos susitarimą, kuo nutraukiamas albanų mazuoms diskriminavimas, o praėjus dienai, sukilėliai pažadėjo nusiginkluoti. Tačiau NATO, stengdamasi neįsivelti į dar vieną Balkanų nenuosirdžios „meilės akivarą“, ketina tik 30 dienų pasiūlyti savo 3,500 karių surinkti maistinių ginklų ir amuniciją. Po to pajėgos turėtų pasitraukti kartu su „laime“, kuris bus sunaikintas užsienyje. NATO kariai turės tik lengvuosius ginklus, kuriais galės pasinaudoti, jei gresų pavojus gyvybei. Ginklai bus sudedami savanoriškai — vadinamosios Nacionalinio išlaisvinimo armijos (NIA) sukilėliai nebus verčiami nusiginkluoti.

Kalkuta, Indija. Atskaitą apie Motinos Teresės gyvenimą jos pasakėlimui palaimintą pradedti sudaro 76 tomų — 35,000 puslapių. Atskaitoje, kuri iš Kalkutos ir Vatikaną bus gabenama užantspauduotose 6 dėžėse, be kitų dalykų, aprašomas stebuklas, kurį Motina Teresė, kaip pasakojama, padarė skrandžio vėžiu sirgusiai moteriai iš Vakarų Bengalijos. Diecinė komisija buvo įsteigta 1999 m., kai popiežius Jonas Paulius II suteikė specialų pavedimą pradedti spurtą 1997 m. mirusio Nobelio taikos premijos laureatės beatifikacijos projektą. Šiuo metu Motinos Teresės įkurtoje Dievo meilės misionierių seserų kongregacijoje yra maždaug 4,000 vienuolių, kurios daugiau kaip 120 valstybių padeda pačioms skurdžiausioms žmonėms.

Kabulas. Afganistaną valdantis Talibano judėjimas patarė Vakarų diplomatams išvykti iš valstybės, vel neleidžiant jiems pasimaityti su 8 užsieniečiais, kurie buvo sulaikyti ir apkaltinti krikščionybės propagavimu. Prieš 3 dienas į Afganistaną atvykę JAV, Australijos ir Vokietijos diplomatai ketvirtadienį susitiko su keliais žemo rango Talibano Užsienio reikalų ministerijos atstovais, tačiau jiems neliko leista aplankyti sulaikytus užsieniečius. Talibano religinė policija rugpjūčio 3-5 d. suėmė 2 amerikiečius, 2 australus, 4 vokiečius ir 16 afganų, dirbančių Vokietijoje įsikūrusioje pagalbos organizacijoje „Shelter Now International“. Jie buvo apkaltinti bandymu musulmonus atversti į krikščionybę. Nuo to laiko ryšys su šiais pagalbos darbuotojais nutrūko. Šiuo metu sulaikytieji laikomi dviejuose izoliatoriuose Kabule, kur juos griežtai saugo religinė policija. Vakarų diplomatams bus leista aplankyti sulaikytuosius, kai bus baigtas bylos tyrimas. Talibano atstovai nepaaiškino nei užsieniečiams pateiktų kaltinimų, nei kokia bausmė jų gali laukti, tačiau neatmetė mirties bausmės galimybės. Tuo tarpu 16 suimtujų afganų pagalbos darbuotojų neabejotinai gresia mirties bausmė.

Londonas. Britų karališkųjų rūmų pareigūnai ketvirtadienį paneigė žurnalo straipsnį, kuriame buvo rašoma, kad karalienė Elizabeth II sutiko leisti savo sūnui ir sosto įpėdiniui princui Charles vesti ilgametę mylimąją Camilla Parker Bowles. Solidziam žurnale „Spectator“ buvo cituojamas „gerai informuotas stebėtojas“ iš Charles Londono rezidencijos. Šaltinis sako, kad karalienė nenorom sutiko leisti porai susituokti po jos aukšnio jubiliejaus kitais metais. Straipsnyje, kurį ketvirtadienį perspausdino kiti laikraščiai, užsiminta, jog pora planuoja tik civilinę ceremoniją, kad nekiltų konfliktas su Anglikonų Bažnyčia, kurios galva yra britų monarchas. Tačiau C. Parker Bowles, kuri yra išsiskyrusi, niekada netaps karaliene, rašė straipsnio autorius politikos apžvalgininkas Peter Osborne. Jai taip pat nebūtų suteiktas princesės vardas, nes tai galėtų įžeisti velionės Charles žmonos princesės Dianos atminimą.

Krymas, Ukraina. Krymo mokesčių milicijos darbuotojai viename Eupatorijos psichiatrijos gydyklos pastate aptiko nelegalų pensiją, kuriame gyvenantys kurortininkai ne neįtaria, kad kiekvienam jų užvesta „ligos istorija“. Apsukrūs vertelgos nuo vieno pastato nulupe lentelę su gydyklos pavadinimu ir pavertė jį turistų maisto istaiga. Poilsiautojai buvo registruojami kaip ligoniniai. Žinant, kad vienam žmogui per dieną vidutiniškai buvo skiriamas 3-4 JAV dol. maisto produktams, vaistams, komunalinėms paslaugoms, grynas šios įstaigos organizatorių pelnas sudarė daugiau kaip 100 dol. per dieną. Patikrinimo metu „pensione“ poilsiojo 25 turistai iš Rusijos, Ukrainos ir Baltarusijos. Suzinoje, jog tapo „psichiatrijos ligoninės pacientais“, jie tuoj pat išvyko iš kurorto. Nors ligoninės pareigūnai ir bande dangstyti „oficialiais dokumentais“, Krymo mokesčių milicija iškele baudžiamąją bylą.

Maskva. Rusijos vicepremjeras Ilja Klebanov nepatvirtino kai kurių specialistų būgštavimų, jog keliamas iš jūros dugno atominių povandeninių laivų „Kursk“ gali lūžti, nes jo korpusą sustiprins išpjautos technologinės angos. Trečiądienį vicepremjeras pareiškė, kad visi su „Kursk“ iškelimu susiję specialistai, Centrinio konstruktorių biuro „Rubin“ ir kitų didžiausių tokių pakraipų organizacijų zinovai, atliko visus būtinius techninius skaičiavimus ir bandymus.

KALENDORIUS

Rugpjūčio 17 d.: Hiacintas (Jacintas, Jackus), Laisvydas, Mazvilė.
Rugpjūčio 18 d.: Sv. Joana Pranciska Chantal, Agapitas, Alė, Elena, Gentvilė, Joana, Mantautas, Saule, Saulė.

SPORTO

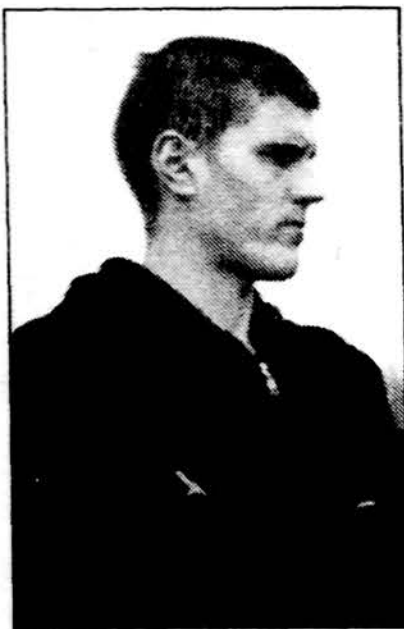

APŽVALGA

Redaktorė Irena Regienė

„LITUANICOS“ FUTBOLININKŲ KELIAS Į AUKŠČIAUSIĄJĄ GRUPĘ

Apie tai kalba treneris Gediminas Jarmalavičius

Gediminas Jarmalavičius, naujasis LFK „Lituanicos“ treneris.

Rugpjūčio 26 d. „Lituanicos“ (arba „Liths“) vyrų futbolo komanda įrašo naują tarpinį į daugiau negu 50 metų trukusią šio klubo istoriją — tą dieną ji pradeda žaisti „Metro“ lygos aukščiausioje grupėje, kurioje rungtiniasi geriausios Čikagos ir apylinkių ekipos.

Ta proga kreipėmės į šios komandos naująjį trenerį Gediminą Jarmalavičių, prašydami papasakoti apie savo praeitį, darbą Lietuvoje, atvykimą į Čikagą, išjungimą į vietinį futbolo klubą bei kitus dalykus.

Pradžioje paprašėme papasakoti apie save.

— Esu tremtinių vaikas, gimiau toli Sibire, — pradėjo Gediminas. — Kuomet iš tremties galėjome grįžti į Lietuvą, kaip ir dauguma to metų berniukų, lakstiau, spardžiau futbolo kamuolį.

Baigęs Vilniaus Pedagoginį universitetą, tęsiau futbolininko ir trenerio karjerą Alytuje. Teko treniruoti įvairaus amžiaus vaikų, jaunių, vyrų komandas. Paskutinė mano treniruojama vyrų vienuolikė buvo Marijampolės „Žydris“, žaidžiusi Lietuvos aukščiausioje lygoje. 1995-aisiais, dėl finansų stokos, komanda iširo ir aš, netekęs darbo, atvykau į Čikagą.

Cia atvykęs iš spaudos ir draugų sužinojau jau apie „Lituanicą“ — „Liths“. Nuvykęs į Lemontą, tą komandą pats savo akimis pamaciau. Tada jos žaidimą ir rezultatus sekiau porą metų.

— Kas paskatino išsijungti iš klubą?

— Tai padaryti paskatino mano geri pažįstami dar iš Lietuvos laikų. Laimis Bytautas ir Dana Smulkys. Jie vis kalbino ateiti patalkinti. O galutinai tai padarė po vieno pralaimėtų rungtynių klubo pirmininkas Albertas Glavinskas.

— Kaip vertinate ligšiolinę savo veiklą šio klubo eilėse?

— Sunku vertinti savo veiklą man patiam: tegul geriau tai daro žiūrovai, futbolo žinovai. O aš pats visuomet matau neišnaudotas galimybes, nes visuomet norisi dirbti geriau, daugiau ir kokybiškiau.

Galiu tik pasakyti, kad man

pradėjus treniruoti klubo komandą, ji per visus žaidimo pirmenybėse metus nepralaimėjo nei vienu rungtynių, iškovoję teisę žaisti „major“ divizione ir lauko pirmenybėse.

Salės futbole taip pat pasiekė gerų rezultatų: per praėjusią sezoną pralaimėjome tik vienas rungtynes ir pirmą kartą klubo istorijoje „major“ grupėje iškovojo trečią vietą. Nors ir geri rezultatai, bet kaip sakiau, ateityje reikėtų siekti dar geresnių, naujų pergalių.

— Kaip būtų įmanoma pakelti „Lituanicos“ futbolo komandą lygį?

— Tą lygį ne tik reikia, bet ir būtina nuolat stiprinti ir kelti. Visų pirma, tai naujų žaidėjų iš Lietuvos pakvietimas. Toliau — čia esančių žaidėjų materialinis skatinimas. Juk futbolininkai aukoją laiką, sveikatą: už savo pinigų važinėja į treniruotes, rungtynes, todėl, nors ir minimaliai, reikia jiems atsilyginti.

Trečia — reikia daugiau reklamuoti save — „Lituanicą“, nes dar yra žmonių, kurie dar tik neseniai iš viso sužinojo apie mūsų futbolininkus, o, be abejoj, daug visai negirdėjusių apie juos.

Ketvirta — reikia ieškoti žaidėjų čia Amerikoje. Juk nemaža jaunų žaidėjų čia atvyksta iš Lietuvos, tik po pusmečio ar metų sužino, kad Čikagoje gyvuoja lietuvių futbolo komanda.

Penkta — reikalingas komandos finansinės bazės stiprinimas ir sutvarkymas. Apie tai būtų galima labai daug kalbėti. Bet neįmanoma į smulkmenas, reikia pridurti, kad turime kovoti ne vien dėl pergalių, bet ir už savus žiūrovus. Reikia daryti viską, kad jų pritrauktų, kad jie ateitų į rungtynes ir jaustųsi gerai. Taip pat turime ieškoti naujų rėmėjų, įtikinti žmones, jog jie nebijotų aukoti ir investuoti į klubą.

Šešta — pagaliau ne vien tik galvoti, bet ir spręsti komandos buitines sąlygas — persirengimo, nusiprausimo ir kt.

— Ko iki šiolei labiausiai pasigedote iš klubo vadovybės ir mūsiškių futbolo entuziastų?

— Iš vadovybės norėčiau aktyvesnės veiklos ir šiuolaikinio mąstymo. Ne tokio, koks jis buvo čia, Amerikoje, prieš 30-40 metų. Viskas vystosi, eina į priekį, nestovi vietoje ir futbolas.

Negalime lyginti futbolo, kurį žaidėm prieš keliasdešimt metų, ir dabartinio. Norėčiau, kad klubo vadovybė eitų koja kojon su gyvenimu. Aš, beje, matau ir gerų dalykų — juk visi kalbame ta pačia, viena kalba, todėl manau, kad galime lengvai susikalbėti.

— Ko lauktumėte iš mūsų futbolo sirgalių, iš tu, kurie sekė ar seks mūsiškių pasirodymus?

— Jų rungtynėse, žinoma, laukčiau gerokai daugiau.

Palangoje š. m. rugpjūčio 13 d. vykusių 1000 km automobilių lenktynių startas (ELTA nuotr.).

9-TASIS RALIS „APLINK LIETUVĄ“ STARTUOS KAUNE

Devintasis tarptautinis ralis „Aplink Lietuvą“ Lietuvos Respublikos Prezidento taurėi laimėti prasidės rugpjūčio 24 dieną Kaune, Rotušės aikštėje, o baigsis rugpjūčio 26 dieną Vilniuje, S.Daukanto aikštėje (prie Prezidentūros).

Anksčiau šių varžybų, kurioms šiemet sukanka 70 metų, maršrutas driekdavosi prieš laikrodžio rodyklę — lenktynininkai pradėdavo Vilniuje, o baigėdavo Kaune.

Šiemet visiems ralio dalyviams — profesionalams, mėgėjams, motociklininkams ir žmonėms su negalia — teks įveikti 1,220 km ilgio trasą su 31 greičio ruožu (196 km). Pirmąją varžybų dieną lenktynininkai baigs Palangoje, o antrąją — Visagine.

Tikimasi, kad ralio „Aplink Lietuvą“ nugalėtojai taurę išeis pats šalies vadovas Valdas Adamkus.

Ralio organizatoriai Lietuvos automobilių klubo prezidentas Stasys Brundza spau-

dos konferencijoje teigė, kad šiemet kova turėtų būti įdomi, nes visi varžybų dalyviai važiuos ta pačia trasa. Be to, bus įrengtos papildomos kliūtys, kurios, anot S.Brundzos, leis sulgynti visų galimybes kovojant dėl pergalės.

Beje, ralyje „Aplink Lietuvą“ pirmą kartą dalyvaus visureigių vairuotojai. Pirmasis norą lenktyniauti šioje automobilių kategorijoje pareiškė vilnietis Viktoras Kaštelionis. Jis kartu su Gintu Petrumi rengiasi tarptautiniam dykumų raliui „Paryžius-Dakaras“.

Pirmasis ralis „Aplink Lietuvą“ vyko 1931 metais, vėliau jis buvo surengtas 1932 ir 1937 metais, o atgaivintas 1996 metais ir vyksta kasmet. Varžybos įtrauktos į Tarptautinės automobilių sporto federacijos (FIA) kalendorių. Pirmąjį Prezidento taurę iškovojo Vincas Gerdžiūnas su šturmanu Arvydu Šinkūnu, važiuodami „Ford Focus“ automobiliu. (Elta)

LITUVIAI FUTBOLININKAI ĮVEIKĖ ČEKUS

„Lituanicos“ vasariname futbolo turnyre, rugpjūčio 12 d., vykusiamе aikštėje prie Pasaulio lietuvių centro Lemontе, įvyko dvejų rungtynės. Pirmose rungtyniavose „Lituanicos“ veteranai su rezervine vienuolike, o antrosiose — vyrų komanda su čekų „Spartos“ vyrais. Abiejų rungtynių pasibaigė vienuodu — 3:1 rezultatu. Laimėjo veteranai ir „Lituanicos“ vyrai.

Vyrų susitikimas, kurį stebėjo arti 200 asmenų, buvo gana įdomus, nors karšta oru, po pietų saulė nelepino žiūrovų, o juo labiau žaidėjų, kurie tikrai stengėsi ir prakitavo lyg rungtyniaudami už didelius pinigus.

Lietuvių ekipos persvara rungtynėse buvo aiški. Laimėjo „Lituanicos“.

Naudodamasis šia proga, aš jiems čia norėčiau padėkoti, bent tam nedideliu būreliu entuziastų, kurie lydi mus ir tolimiausias išvykas. Buvo tikrai malonu matyti net ir Serbų centre tolimoje šiaurėje jų atsivežtą trispalvę. Sakydami, kad jau spėjome išsiugdyti „savo“ sirgalių, bet jų laukiau daugiau. Noriu pakviesti jaunimą ateiti į rungtynes, bent Lemontе, kur kartu pabendrausime! Juk čia, Čikagoje, mūsų yra tiek daug.

Pabaigoje gerb. treneris Gediminas Jarmalavičius dar pridėjo: — Iš visos širdies norėčiau padėkoti visiems žmonėms, kurie mums padeda, kurie mus supa. Norėčiau pakviesti ir naujus veidus — į komandą, valdybą, rėmėjų tarpą. Norėčiau, kad visur jų būtų daugiau ir iš naujai į šį kraštą atvykusių tautiečių tarpo!

Dekojame G. Jarmalavičiui už pokalbį ir atsakymus. Kalbėjosi **Eduardas Šulaitis**

MOTERŲ SKLANDYMO ČEMPIONATAS

Sekmadienį, rugpjūčio 13 d., Pociūnuose pasibaigusio pirmojo pasaulio moterų sklandymo čempionato 15 m sklandytuvų klasėje Lietuvos atstovė Edita Skalskienė tarp vienuolikos dalyvių užėmė devintą vietą.

Penktąjį pratimą (iš septynių) laimėjusi prieniskė surinko 2,952 taškus. Nugalėjo britė Gillian Spreckley, surinkusi 4,677 taškus.

Klubinėje klasėje nugalėjo rusė Tamara Suridova, po šešių pratimų surinkusi 4,283 taškus. Birzietė Jurgita Galvelytė (2,261 tšk.) užėmė 16-ąją, vilnietė Dalia Vainienė (2,194 tšk.) — 17-ąją, o šiaurietė Jolanta Beinoravičienė (2,098 tšk.) — priešpaskutinąją, 18-ąją vietą.

Čempionate dalyvavo 41 sportininkė iš 12 šalių. (Elta)

LIEUVIŲ PRANCŪZIJOS DAUGIADIENIS DVIRAČIŲ VARŽYBOSE

Rasa Polikevičiūtė, pirmąją „Grand Boucle“ moterų dviračių lenktynėse, Prancūzijoje.

15-ųjų daugiadienių moterų dviračių lenktynių „La Grande Boucle Feminine“, kurios oficialiai vadinamos „Tour de France“, devintajame etape antradienį lietuvių Rasa Polikevičiūtė („Acca Due O-HP Lorena“) baigė 28-tą, tačiau išsaugojo pirmąją poziciją ir padidino persvarą prieš antrąją vietą užimančią ispanę Joane Somarribą („Alfa Lum“) nuo 5 iki 6 sek.

Trečioje vietoje esanti pasaulio čempionė baltarusė Zinaida Stahurskaja (GAS) pirmąją poziciją pralaimi 37 sek.

Jolanta Polikevičiūtė („Acca Due O-HP Lorena“, 5 min. 08 sek.) iš 11-osios vietos nukrito į 12-ąją, Gitana Gruodytė („Aliverti“, 13 min. 11 sek.) — išliko 32-ą, Erika Vilonaitė („Acca Due O-HP Lorena“, 17 min. 42 sek.) iš 41-osios vietos pakilo į 40-ąją, o Zita Urbonaitė („Acca Due O-HP Lorena“, 19 min. 34 sek.) — iš 48-osios pozicijos pakilo į 47-ąją. Iš viso klasifikuotos 78 dviratininkės.

Devintąjį etapą laimėjo rusė Svetlana Samochvalova („Carpe Diem-Iter“, 112,5 km nuvažiavusi per 3 val. 21 min. 46 sek.). Visos Lietuvos dviratininkės baigė vienoje grupėje. E.Vilonaitė atiteko 14-oji, Z.Urbonaitė — 20-oji, G.Gruodytė — 23-oji, J.Polikevičiūtė — 27-oji vietos.

Keturiolikos etapų lenktynės baigsis sekmadienį Paryžiuje. (Elta)

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$100.00. Foreign countries \$115.

Postmaster: Send address changes to Draugas — 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Mazindami pašto išlaidas, pakvitatimų už prenumeratą nesučiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

DRAUGO prenumerata yra mokama iš anksto.

	Metams	1/2 metų	3 mėn.
JAV	\$100.00	\$60.00	\$38.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$115.00	\$65.00	\$45.00
Tik šeštadienio laida:			
JAV	\$60.00	\$45.00	\$33.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$65.00	\$50.00	\$38.00
Užsakant į Lietuvą:			
Oro paštą	\$500.00	\$250.00	
Reguliariu paštą	\$100.00	\$55.00	
Tik šeštadienio laida oro paštą	\$160.00	\$85.00	
Tik šeštadienio laida reguliariu paštą	\$55.00		

Vyriausia redaktorė — Danutė Bindokienė

Administratorius — Valentinas Krumpis

Moderatorius — kun. Viktoras Rimšelis

- Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos, gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taisy savo nuožūra. Nenaudotų straipsnių nesaugo. Siunčiant prašome pasiūlyti kopiją.

LIEUVIŲ KREPŠININKAI ARGENTINOJE LIKO ANTRI

Europos čempionatui besirengianti Lietuvos vyrų krepšinio rinktinė Buenos Airėse (Argentina) vykusiamе tarptautiniame keturių komandų turnyre užėmė antrąją vietą, lemiame trečiojoje rungtynėse sekmadienį, rugpjūčio 13 d., 56:67 (15:20, 16:10, 15:26, 10:11) nusileidusi varžybų šeimininkams argentiniečiams.

Mūsiškiams 14 taškų pelnė Šarūnas Jasikevičius, 13 — Mindaugas Žukauskas, 7 — Rimantas Kaukėnas, 6 — Kestutis Marčiulionis, po 4 — Ramūnas Šiškauskas ir Andrius Vyšniauskas, 3 — Donatas Slanina, po 2 — Mindaugas Timinskas ir Andrius Jurkūnas, 1 — Saulius Štombergas. Argentinos ekipoje pasižymėjo Ruben Wolkowyski ir Andres Nocioni, pelnę atitinkamai 20 ir 16 taškų.

Argentinos komandai už pergalę turnyre atiteko 20 taškų, o antrąją vietą užėmusiai Lietuvos rinkitinei — 15 taškų. JAV dolerių.

Trečiąją vietą užėmė Brazilija, sekmadienį 86:74 nugalėjusi Puerto Riką.

Kaip žinoma, lietuviai įveikė puertorikiečius 105:85, o brazilus — 92:86. (Elta)

ORIENTACININĖ IEVA SARGAUTYTĖ — PASAULIO JAUNIMO VICEČEMPIONĖ

Ieva Sargautytė, Pasaulio orientavimosi sporto jaunimo čempionė.

Vengrijoje prasidėjusiame Pasaulio jaunimo (iki 20 metų) orientavimosi sporto čempionate Vilniaus „Sietyno“ sporto mokyklos auklėtinė Ieva Sargautytė (treneris Saulius Cininas) trumposiose trasose iškovojo sidabro medalį.

I. Sargautytė 3.9 km trasose su 11 kontrolinių punktų pralaimėjo tik čempione tapusiai suomei Minnai Kauppi.

Punkiai pasirodė ir Indrė Valaitė (treneris Giedrė Voverie-

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.

DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą. Pacientai priimami absoliučiai punktuotai. Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
Tel. 708-422-8260

DR. JOVITA KERELIS

DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.

KARDIOLOGAS — ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

DR. L. PETREIKIS

DANTŲ GYDYTOJA
9055 S. Roberts Rd., Hickory Hills, IL
1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave.
Tel. (708) 598-4055
Valandos pagal susitarimą

EDMUNDAS VIZNAS, M.D., S.C.

Specialybė — Vidaus ligų gydytojas
Kaip ir lietuviškai
6918 W. Archer Ave., Ste. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos pagal susitarimą

ARAS ŽILOBAS, M.D.

AKIŲ LIGOS IR CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

MARIUS KATILIUS, M.D.

CHIRURGAS
Trūkio, tulžies pūslelės, krūtų, žarnyno, endokrinologinė ir laparoskopinė chirurgija.
300 Barney Dr., Suite A
Joliet, IL 60435
Tel. 815-744-0330;
lietuviškai 815-744-8230
www.centerforsurgeryandbreasthealth.com

nė), užėmusi 8-ąją vietą. Visą šių metų sezoną labai gerai rungtyniaujanti Diana Vosyliūtė dėl kojos traumos negalėjo varžytis visa jėga ir baigė tik 51-mą. Šios abi sportininkės — taip pat „Sietyno“ mokyklos auklėtinės.

I. Sargautytė ir jos treneris atkakliai siekė tikslą laimėti Pasaulio jaunimo čempionato medalį. 1998 metais Prancūzijoje vykusiamе čempionate septyniolikmetė Ieva trumposiose trasose užėmė 8-ąją, o klasikinėje — 10-ąją vietas. Pralaidusi 1999 metų čempionatą dėl baigiamųjų ir stojamųjų egzaminų, pernai Čekijoje ji jau stovėjo ant garbės pakylės — klasikinėje trasoje iškovojo 6-ąją vietą.

Tarp vaikinių nugalėjo Marius Bjugan iš Norvegijos. Mūsų šalies sportininkams pri-trūko sėkmės ir panašaus rangų varžybų patirties, tad į pag-rindinį finalą jie nepateko.

Čempionato dalyvių dar laukia dvi rungtys — klasikinė trasa ir estafetės varžybos.

Iš viso čempionate dalyvauja 150 merginų ir 158 vaikinai iš 33 šalių.

BNS

JAV LB VISUOMENINĖS VEIKLOS VINJETĖS

ALGIMANTAS S. GEČYS

Natūralu, kad žiniasklaida pirmąjį dėmesį skiria svarbiems JAV valdžios pareigūnų ir NATO plėtros strategijos formuotojų pareikškimams. Jie nulems, ar Lietuva 2002-aisiais metais bus pakviesta įsijungti į NATO sudėtį. Džiaugdamiesi palankiu pritarimu Lietuvos siekiams, ne nepagalvojame, kad mes esame savosios „laimės kalviai“. Tuo tikslu ir šios vinjetės iš JAV LB visuomeninės veiklos.

Lieberman už NATO plėtrą

Ilgus metus Connecticut valstijoje veikusi Putnamo LB apylinkė šiandieną vadinasi geografiniu pozicijai svarbiau atrodančia Rytinio Connecticut LB apylinkė. Kaip aiškina dabartinis LB apylinkės pirmininkas Vytautas Alksnis, Putnamo vardo atsisakyta, siekiant stiprinti politikų įtaigumą Lietuvos reikalais. O tai įtaka suklestėjo, kai Connecticut valstijoje politiniai reikškes ir pasimatymus su JAV prezidentais „veiksniams“ išrūpindavo LB-nės pradininkas dr. Petras Vileišis, ir šiais laikais tebėra stipri. Connecticut lietuvių delegacija Vasario 16-sios proga priima gubernatorių, visa eilė valstijai JAV Kongrese atstovaujantių narių remia Baltijos valstybių NATO sieki, o senatorius Joseph Lieberman yra Baltic Caucus Senate nariu. Taip, tai tas pats Lieberman, kuris praėjusį rudenį vos per plauką netapo JAV viceprezidentu. Plačiai visuomenėje išgarsėjusi kandidatura nesumažino jo užsangažavimo Lietuvos reikalams. V. Alksniniui atsiųsta laiške jis rašo, jog „...laukiąs dienos, kada NATO narystė bus suteikta šalims, kurių istorija ir elgsena tai patiesina, įskaitant Lietuvą, Latviją ir Estiją. Apgalvota NATO plėtra aš laikau gyvybiškai svarbia JAV saugumo interesams“.

Veiklioji Omaha

Šiame krašte esama lietuvių telkinių, kur visuomeninės/politinės aktyvumas gliauli išsiskaičius, tapęs kasdienine duona. Tokį telkinį sudaro Omahos miesto lietuviai. Kitų organizuotų telkinių Nebrasos valstijoje nėra. Tautietiškas negausus Omahos telkinys spiečiasi apie lietuvių parapiją (lietuvių kunigo neturima) ir LB Omahos apylinkę, kuri nuostabiai sugeba suburti jaunąją kartą ir įjungti ją į

veiklą. Lietuvos nepriklausomybės pradžioje Omahos miesto užmegzti „miestų seserystės“ ryšiai su Šiauriais gali būti pavyzdžiui mums visiems. Jie nesiriboja vien miesto merų apsilankymais. Į ryšių puoselėjimą yra įsijungę da vietos amerikiečių universitetai, vyksta mokslo pobūdžio pasikeitimai, stažuotės, keičiamasi meno vienetų viešnagėmis. Neseniai palankaus dėmesio sulaukęs „Ro-ko-ko“ jaunimo ansamblio apsilankymas JAV buvo miestų „seserystės“ bendradarbiavimo pasekmė.

Kas link NATO plėtros rėmimo, iš penkių JAV Kongrese esančių Nebrasos delegacijų narių, trys (sen. C. Hagel, atstovai D. Bereuter ir L. Terry) tvirtai remia Lietuvos pakvietimą. „Ant tvoros“ sėdi sen. J. R. Kerrey ir atstovai T. Osborne, nors pastarasis pamažu linksta Lietuvos pusėn. Nepaprastos reikšmės turėjo atstovų Terry ir Bereuter apsilankymai Lietuvoje. Pereitą gegužės mėnesį JAV Atstovų rūmų delegacijai NATO Asamblėjoje Vilniuje vadovavęs atstovas Bereuter savo viešnagėje taip aptarė JAV LB tarybos nariui Algimantui Antanėliui rašytame laiške: „Mane labai nustebino liaudies (grassroot) nusiteikimas NATO narystei. Aš užklausaui gatvės pardavėjo, kodėl jis ant vežimuko prisiklijavęs NATO remiantį lipinuką. Šis paaiškino, jog jis niekad nepamiršęs, kad jo šeimos narys buvęs išvežtas į Sibirą ir niekad nesugrįžęs“.

Spalvingasis Amerikos lietuvis

New Yorko savivaldybėje aukštosios pareigos darbuojanti senosios ateivių kartos palikuonis, teisės daktaras Michael Paul Kazas. Šis spalvingas asmuo lietuviškai kalbėti nemoka, tačiau myli Lietuvą ir jai padėti negaili nei laiko, nei pinigų. Įsijungęs į dr. Giedrės Kumpikaitės vadovaujamą LB apygardos valdybos sudėtį, jis su jaunosios kartos LB tarybos nariu Raimundu Slyžiu varsto New Yorko valstijos ir miesto politikų duris NATO reikalais.

Prieš keletą mėnesių dr. Kazas JAV LB Visuomeninių reikalų tarybos (VRT) veiklą parėmė 1000 dolerių auka. Pagaideavo, kad pinigai būtų skirti NATO plėtros uždaviniams. Jo pagėdavimu, trečdalis sumos buvo panaudota JBANC organizuojamo vienos valandos pokalbio (web cast) Inter-

JAV LB Krašto valdybos pirm. Algimantas Gečys.

Vytauto Jasinevičiaus nuotrauka

nete apmokėjimui, siekiant įvertinti prez. G.W. Bush birželio mėnesį vykusį apsilankymą Europoje. Sekmė lydo JBANC pirm. Algirdo J. Rimo suorganizuotą pokalbį su JAV NATO plėtros organizacijos vadovu Bruce Jackson. Į pokalbį įsijungė 275 asmenys. Buvo atsakyta į eilę įsijungusiųjų NATO plėtros klausimų pateiktų klausimų. Pirmą kartą baltų aktyvistų pasinaudota naujoviška informatikos priemonė svarbaus klausimo aptarimui.

Likusieji du trečdaliai pasikirtos sumos dr. Kazo pagėdavimu JAV LB VRT buvo panaudoti NATO klausimų petijcijos JAV prezidentui išpausdinimui lietuvių spaudoje. Pagėdauti, kad trijų išsivijusių lietuvių laiškeščių skaitytų išsiskirtų petijciją ir telktų parašus. Buvo pasiektas dvigubas tikslas — susilaukta parašų ir paremta savoji spauda.

Kur stovi atstovas Hastings?

Floridos Atlanto pakraštyje esantiai rinkiminei apygardai jau ketvirtą kadenciją atstovauja tamsiosios rasės amerikietis Alcee L. Hastings. Greičiausiai jo nepastebėtumė, jei jis nebūtų mums svarbios JAV Atstovų rūmų tarptautinių santykių komisijos nariu. Priklausymas šiai komisijai suteikia jam galimybę dalyvauti tarptautinėse konferencijose ir būti žurnalistų dėmesio centre.

Likimas lėmė atstovui Hastings dalyvauti gegužės mėnesio pradžioje Bratislavoje vykusioje „naujųjų demokratų“ tarptautinėje konferencijoje. Ten plačiai diskutuota NATO plėtra ir Baltijos valstybių pakvietimas į NATO sudėtį. Spaudos konferencijos metu atstovas Hastings nedviprasmiškai pasisakė prieš buvusių sovietinių respublikų Lietuvos, Latvijos ir Estijos priėmimą į NATO. Motyvavo, kad nėra reikalo erzinti Rusijos!

dakcija R. Slyžio laišką išspausdino.

Washington LB apylinkės pirmininkė yra jauna advokatė Rūta Kalvaitytė-Skucienė. Patyrusi apie dvidešimt metų „The Washington Post“ žurnalistų suplanuotą vieno mėnesio trukmės plačiai aprašomą kelionę per Sibirą, ji atkreipė redakcijos dėmesį, kad Lietuvos, Latvijos, Estijos, Ukrainos, Moldovos ir kt. tautų žmonės Sibiras turi giliai bei skausmingą prasmę. Antrojo pasaulinio karo ir Stalino vykdymo „valymo“ laikais milijonai buvo ištremti dirbti sunkaus režimo darbo stovyklose, daugeliui nebuvo leista grįžti, kitiems visą gyvenimą buvo skirta Sibire likti. „Vienas išvežtųjų buvo mano senelis, miręs Sibiro darbo stovykloje apie 1945-ius metus“. R. Skucienė žurnalistams pasiūlė susipažinti su A. Solženitsyn veikalu „Diena Iva- no Denisovitch gyvenime“ ir pateikė žinių apie Interneto tinklalapiuose esančią informaciją apie Sibiro tremimus. Bravo!

Krepšinis ir politika

Sportas yra sena, plačiai politikoje vartojama priemonė. (Nukelta į 5 psl.)

PASKIRTOS „LIETUVIŲ BALSO“ PREMIJOS

Jau antrą kartą Čikagoje leidžiamas „Amerikos balsas“ buvo paskelbęs grožinės literatūros (bet kurio žanro) kūrinio konkursą, kurio šiemetinė tema buvo: „Vardan nedalomos tautos“. Vertinimo komisiją sudarė du nariai iš Lietuvos: Rašytojų sąjungos Lietuvoje pirm. Valentinas Sventickas, rašyt. Eugenijus Ivaškevičius, rašyt. Vytautas Volertas (Rochester, NY), Rašytojų draugijos pirm. Stasė Petersonienė ir vyr. „Draugo“ dienraščio redaktorė Danutė Bindokienė.

Vertinimo komisija perskaitė 76, konkursui atsiųstus, kūrinius ir š.m. rugpjūčio 9 d. paskyrė tris premijas. Skelbiame tik premijuotųjų kūrinių autorių slapyvardžius: jų pavardės sužinosime premijų įteikimo šventėje, kuri ruošiamą rugpjūčio 31 d. jaunimo centre, Čikagoje.

Pirmoji — 5,000 dol., paskirta Jonui Petraičiui už politinį romaną „Neleisk mūsų gundyti“;

Antroji — 3,000 dol., teko Juozui Gniuzdai už „Kulka Dievo širdy“;

Trečioji — 1,000 dol. — Audriui Gilvydžiui už „Brolis Vincentas“.

Premijų mėcenatas — dr. Jonas Adomavičius.

DRAUGAS, 2001 m. rugpjūčio 17 d., penktadienis

3

Danutė Bindokienė

Kas pasisakys už komunizmo aukas?

Savaitraštis „Baltic Times“, leidžiamas Rygoje, vėliausioje savo laidoje (rugpjūčio 5-12, Nr. 269) išspausdino taiklų George F. Ward (gyv. Australijoje) straipsnį „Who speaks for the communist dead?“ Straipsnio pradžioje paminima, kad š.m. vasario mėnesį Londono (Anglija) Karališkajame karo muziejuje buvo atidaryta paroda, labai įspūdingai pristatanti Antrojo pasaulinio karo metu vykdytą holokaustą, o tuo pačiu duota pradžia pirmajai Tarptautinei prisiminimo dienai.

Kalbėdamas parodos atidarymo iškilnėse, britų premjeras paminėjo žydus, čigonus, slavus, intelektualus, dvasi-ninkus, homoseksualus, dešiniųjų partijų politikus ir daug kitų, kurie buvo sunaikinti po Trečiojo Reicho raitais, riedančiais, kaip Hitleris ir jo pasekėjai tikėjo, į užtikrintą pergalę. Baigdamas savo jausmingą kalbą, premjeras sušuko: „Niekomet!“ Tokie įvykiai, kurie lydėjo nacių siautėjimą, niekuomet mūsų planetoje neturi pasikartoti...

Straipsnio autorius klausia, kodėl Anglijos ministras pirmininkas nepaminėjo Baltijos valstybių, Ukrainos bei kitų Rytų Europos valstybių? Juk šios tautos kentėjo dvigubą siaubą — tiek nacių, tiek bolševikų okupaciją, juo labiau, kad pastaroji tęsėsi kone pusę šimtmečio, tad ir komunizmo aukų priskaičiuotina nepalyginamai daugiau, negu nacizmo.

Pasibaigus II pasauliniam karui, sąjungininkai surusė Niurenbergo teisimą didiejiems nacių vadams ir kitiems, vykdžiusiems holokaustą. Tačiau ir to nepakako. Simon Wiesenthal centras tęsė darbą, kurį neužbaigė Niurenbergo tribunolas: karo nusikaltėlių ieškodamas — ir atradamas — visame pasaulyje, kur tik jie tikėjosi pasislėpti nuo užpelnytos baudos. Minėto centro dėka, Vašingtone, kaip ir kitose sostinėse (ypač Europoje) atidaryti holokausto muziejai, pastatyti paminklai, paskirtos gedulo dienos prisiminti nacių aukoms. Be to, Vokietija savo praeties kaltes stengiasi atpirti ir pinigėmis kompensacijomis, milžiniškas sumas markių išmokant nukentėjusiems asmenims ar jų palikuonims.

„Vis dėlto, teisingumo ir žmoniškumo vardan, turėtume paklausti klausimą, kurį

daugelis Vakaruose bijo ištarti: kas kalba ir veikia už komunizmo aukas?“ — klausia autorius George F. Ward.

Žudymas, tremimas, areštai, kankinimai prasidėjo nuo pat komunizmo išgalejimo pradžios. Tuos nežmoniškų smurto veiksmus vykdė komunizmo pasekėjai ir pačioje Rusijoje (vien 1921 m., Lenino įsakymu, nužudyta 70,000 rusų, o iki sovietų imperijos žlugimo aukų būta tarp 60 ir 85 milijonų), ir kituose komunistiniuose kraštuose (pvz., 35 mln. Kinijoje). Tuo tarpu Hitleris savo „viešpatavimo metais“ spėjo nuo Žemės paviršiaus nušluoti apie 21 milijoną žmonių.

Tokius duomenis pateikia stambus veikalas „The Black Book of Communism“. (Apie šią knygą jau rašyta „Drauge“. Ji pirmą kartą išleista 1990 m. prancūzų kalba, o angliškai — keleriais metais vėliau, susilaukusi kelių laidų ir nemažai kritikos.)

Galbūt verta pažymėti, kad pirmą kartą 5,000 egz. tiražu „The Black Book of Communism“ Rusijoje išleista 1999 m. Šiuo metu Rusijos centrinių partijų „Dešiniųjų pajėgų sąjunga“ knygą išspausdino 100,000 egz. tiražu ir nemokamai išsiutino visoms Rusijos mokyklų bibliotekoms. Pasak partijos ideologo Leonid Goman, kad „knyga būtų prieinama kiekvienam moksleiviui ir padėtų suprasti komunizmo ideologijos pavojus, kurie Rusijoje dar labai gyvi“.

Gyvi jie ir tautos, buvusios sovietų imperijos okupijoje. Šiuo pavyzdžiu turėtų pasinaudoti ir Lietuva — tiek „The Black Book of Communism“, tiek Lietuvos Genocido tyrimų centro leidiniai turėtų rasti kelią į mokyklų (ypač aukštesniųjų) bibliotekas. Galbūt tuomet atsirastų daugiau drįstančių paklausti: „Kas pasisakys už komunizmo aukas?“ Ne tik paklausti, bet ir pasisakyti.

Kai Vašingtonas ir Vakarų Europa galais pirštų vaikšto apie Rusijos prezidentą ir stengiasi jam „skersai kelio neperžengti“, kai Lietuva (ir kitos Baltijos valstybės) tiesiog verčiasi per galvą, kad kaip nors patektų po saugiu NATO narystės skėčiu ir „niekuomet“ taptų ateities realybe, geriausias to realybės užtikrinimas: susipažinimas su pavojumi ir iš kur jis tyko.

zengę, ir viltis greitai susitikti su artimaisiais suteikė man naujų jėgų.

Pas tėva

Vykome per Lenkiją ir Rytų Berlyną. Ten mus pasitiko Raudonojo kryžiaus seserys ir persodino į kitą traukinį. Vakarų Berlyne gavome pietus; buvome nevalgę 24 valandas. Iš ten mes nuvykome iki Hanoverio, o iš ten kitą dieną pasiekėme Frydlandą. Vaikai buvo labai išvargę, juk vyresnysis buvo vos dveju su puse metų, o mažesnysis vos metų.

Į Frydlandą mes nuvykome kartu su 10 ar 12 žmonių, kur gavome kambarį, gavome šiltą valgį, ir vėl atėjo vakaras. Kitą dieną, po pusryčių vaikus galėjome palikti aptarnavimo kambaryje. Buvo tiek daug reikalų. Tyrimai, mano vyras buvo apklaustas dėl karo tarnybos Lietuvoje. Mes atvažiavome iš Kauno, kur buvo karo apygarda. Kadangi mano vyras vokiškai nemokėjo nė žodžio, jis buvo apklausinėjamas vertėjo, kuris kalbėjo rusiškai. Drabužių sandėlyje mes gavome drabužių sau ir vaikams. Taip pat gavome šiek tiek sveikinimo pinigų savo ir vaikų vardu. Mano vyras nieko negavo: jis — užsienietis.

Aš visą laiką galvojau apie savo tėvą, kurio aš buvau nemačiusi jau keturiolika metų. Su savo vokiškais pinigais aš nueėjau į paštą ir noreėjau išsiųsti telegramą į Kelną. Jis juk turėjo sužinoti, kad mes jau atvažiavome, nes jis norėjo mus Frydlande pastikti.

(B.d.)

IŠSIGELBĖJIMAS BUVO LIETUVA...

ANNEMARIE KIUZAUSKAS

Nr.8

Dabar aš jau gavau asmenų pažymėjimą pusei metų, kad civilinės metrikacijos įstaigoje būtų galima tuoktis.

Mūsų tėvas mėgino mus iš čia ištraukti. Kas tik nebuvo daroma. Patyriau, kaip jis neabejodamas stengėsi, kad mes išvyktume iš Kauno Vokietijon. Bet sovietinės įstaigos visą laiką darė mums kliūtį.

Tuo metu aš vėl prisiminiau savo vokiečių kalbą, ir tai padėjo gaunamųjų laiškų turinio supratimas. Aš nuolat gaudavau laiškų iš vienos mokslo draugės, kuri mano adresą gavo iš mano tėvo. Anksčiau ji vadinosi Eva Grigun, o dabar jau Eva Kionig. Mūsų draugystė atsinaujino ir dabar jau nenutrūko.

Visi mano tėvo rūpesčiai buvo be pasekmių — iki 1958 metų. Tada mano broliai gavo leidimą išvykti. Tai buvo 1958 metų vėlyvą rudenį. Hansas ir Joachimas dar atėjo pas mus, mano vyras juos palydėjo iki Minsko, iš kur jie išvažiavo į Lietuvos Brestą, o iš ten tolyn į Vakarų. Dabar aš Lietuvoje likau jau vienintelė.

Aš mėginu kartu su vaikais išvykti: mano vyras būtų vykęs kartu kaip šeimos narys. Bet nieko nelaimėjome. Bet mėginome toliau. Mano tėvas mėgino

laimėti per Vokietijos pasiuntinybę Maskvoje, bet ir tai nepadėjo. Atrėdė, kad viskas veltui. Pamažu geso visos viltys.

Ir štai vieną dieną kažkas sustojo prie mūsų durų ir pasakoja, kad jis ilgai negalįs kęsti matydamas, kaip valdininkai iš mūsų tyčiojasi. Aš jį pažinau jau iš įstaigos, į kurią aš buvauėjusi šimtus kartų, kad galčiau išvykos popierius. Dabar jis papasakojo, kad mūsų išvykos popieriai jau daug kartų buvo pajudinti ir vėl atidedami į šalį, kol pagaliau pasimetė išvykos data. Dabar vėl atidedama ir, kaip atrodo, vėl nenorima mums pranešti.

Taigi aš vėl ten vaziavau ir reikalavau nusileisti. Tie buvo labai nustebe, klausdami, iš kur aš žinau. Aš nežinau, ką aš pasakiau, tik, žinoma, ne tai, kad padėjo vienas iš to būrio, kurie mums norėjo padėti.

Ir mums liko labai mažai laiko iki išvykimo. Reikėjo dar vykti į Maskvą vizos per Lenkiją ir Demokratinę Vokietijos Respubliką ir į Vakarų Vokietijos pasiuntinybę. Mes viską metėme į šalį, ir eilė turėjo pajudėti ir BRD pasiuntinybė turėjo mums padėti. Tuo pačiu metu mes norėjome atsikratyti namų ūkio daiktų. Mes galėjome nustatyti sumą pinigų Vokietijos banke iškeisti ir tada pinigus turėjome gauti Kioline Vokietijos pinigais.

Laikas bėgo, artėjo diena, kada mes išvyksime iš Maskvos. Dabar jau buvo taip: aš imu telefono ragelį ir šaukiu Maskvą. O ne, jokios pažangos. Beliko siųsti telegramą, ką mes ir padarėme, pasiuntėme į Vakarų Vokietijos pasiuntinybę. Iš ten atėjo atsakymas, kad

nėra jokių kliūčių. Mes galėjome iėti patys, ir tik reikėjo žiūrėti, kur palikti daiktus. Prabėgo jau daug laiko, ir artėjo valanda, kada vėl visa prapuls.

Mano vyras išvyko artimiausiu traukiniu. Maskvoje turėjo rasti leidimą. Po to Lenkijos pasiuntinybė, į reikalą sutvarko, toliau Vokietijos Demokratinę Respubliką. Čia buvo užkliūta. Priežastis: buvę nežinoma, kur mes vykstame. Nors traukinio bilietas buvo į Kiolnę. Vakarų Vokietijos pasiuntinybė vėjo greičiu viską sutvarkoma, ir mano vyras per naktį sugrįžta. Mūsų laikas jau beveik išsekęs. Jis parvyko vidurdienį. Aš buvau viską surišusi. Mes turėjome viską sudėti į didelį maišą, kuris turėjo būti užsiutas taip, kad prie sienos jį būtų galima lengvai atidaryti. Kelionės bilietus jau buvome gavę pasiuntinybėje, ir mes nuskubėjome į geležinkelio stotį, nes mes iki rytdienos, 1959 metų gegužės 2 d. turėjome peržengti sieną Lietuvos Breste, nes taip skambėjo mūsų išvykimo data.

Mes atvykome prie sienos, bet ten pasidarė neramu. Mano vyras turėjo eiti atristi maišą. Jis dar turėjo šiek tiek pinigų, kurių jis negalėjo išsivežti, ir jį nuo sienos pasiuntė atgal į Lietuvą. Tuo metu traukinys pradėjo judėti. Aš viena su vaikais žvalgiausi, nes dažnai būdavo, kad žmonės nuo sienos būdavo grąžinami su visokiais išsiskėjimais. Aš emiau blaškytis. Ir štai pasirodė mano vyras ir šoko į traukinį. Ir aš pajutau neįtikėtiną palengvėjimą ir kritau ant suolo.

Traukinys vos vos buvo persirites per sieną, bet mes jau vaziavome: pirmą etapą į Vokietiją buvome per-

Bičiulystė

Parengia Ligija Tautkuvienė,
talkinant sūnui Adomui

Rašykite mums „Draugo“ adresu su nuoroda „Bičiulystei“
arba P.O. Box 4102, Wheaton, IL 60189
el. paštas: biciulyste@aol.com

Bičiulystė. Nr. 16.

NEIŠDYLANTI BAIMĖS ATMINTIS

Tėsinys

Mūsų baimė išplaukia
iš atsiminimų

— Buvo įdomu skaityti Miglės studentiško laikų aprašymą. Ir man teko studijuoti marksizmą-leninizmą. Toliau pagunda imdavo tą pseudomokslą paversti į niekus. Ir mes mandagiai klausinėdavome savo „profesorių“ Kruglovą, kol jis, sukirstas ir apsiniaukęs, išeidavo iš auditorijos, neatsakęs į paskutinį klausimą.

Tik štai, straipsnio pabaigoje Miglė ima ir nukalba. Girdi, sovietmetyje baimės nebuvo, tai tik antrosios ateivių bangos vaizduotės padarinys. Netiesa! Tai ne mūsų vaizduotės, bet atminties ir patyrimo padarinys. Lietuva buvo okupuota 1940 birželio 14 d. Apėmė netekties, skausmo ir bejėgiškumo jausmas. Po vieno mėnesio, liepos 12 d, prie to prisidėjo baimės jausmas, gilus ir visą tautą apimantis jausmas. Nes tą dieną buvo suimta tūkstančiai lietuvių, kurie jau niekad į savo šeimas nebeįėjo. Ir tai buvo tik pirmas žingsnis tautos naikinimo, kurį vėliau tęsė masiniai tremimai.

Tegu mano giminės ir artimieji paliudija Miglei apie sovietų terorą, kurio ji nematė. Tėvo pusbrolio Ūsas išstėmė, miręs Sibire. Tėvo bendradarbia Skučas miręs tremtyje ar nužudytas kalėjime. Tėvo sekretoriaus Juodviršis, suimtas, dingęs be žinios. Mūsų namų nuomininkas Piktžirnis, suimtas, niekad nebeįgrišęs. Mano buvęs skaitinininkas Černiauskas, suimtas, dingęs be žinios. Mano klasės draugas Mikalauskas, suimtas, vėliau paleistas, bet, tik sovietams pabėgus drįsęs pasakoti, koks yra jausmas, kai tave apvelka elektrizuota liemens ir leidžia elektros srovę... Arba mano klasės draugas Jasukaitis, matematikos genijus, koks gimsta kartą per šimtą metų, kuris buvo rusų nušautas, niekas nežino kodėl. Arba ir tas visai nepažįstamas žmogus, kurį suimtą vedė Kaune. Tas vaizdas atminty išliko dėl jo šaukiančios simbolikos: šautuvą į nugarą įrėmęs, enkavedistas vedė žmogų, o už jų, pro medžius, matyti dar nenuimta Laisvės statula.

Miglė sarkastiškai atsiliepia ir apie kitą, bok tai ateivių vaizduotė, — spygliuotas vielas ir čekistus, saugančius pasienį. Bet kad taip buvo! Ir ne vien tik vienos, buvo sargybiniai šūnys, išartos žemės juosta... Kiekvienas, gyvenęs pasieny, tą galėjo matyti. Aš pats mačiau tą geležinę uždangą, važiuodamas į Rytų Berlyną. O 1940 m. liepos mėnesį, kol dar rusai spygliuotą vielą nebuvo suspėję ištiesti, buvo iškabinti skelbimai, kad bandymas pereiti sieną, bus baudžiamas pereinantis į jo šeimos tremimą su asmenine ir ryškiai pajautu, kad esu sovietų tirionijos vergas.

Tai tik mano asmeniškai išgyvenimai, matytį skeveld-

rėlė, Lietuvos kančios mozaikoje, padauginta milijonus kartų. Reikia būti, arba bent jau stengtis būti, aklam, kad to nematytum. Žygieinė rašo, kad jie, studentai, gyvena pilną ir laisvą gyvenimą. Jos argumentas: studentai ginčijosi su marksizmo lektore ir niekas jų nesuėmė. Tokie atsitiktiniai argumentai yra vadinami anekdotais.

Skaitydamas Miglės Ž. straipsnį, prisiminiau vieną Aldonos Huxley apysaką. Joje Huxley vaizduoja, kaip kažkoks keliauninkas, klaidžiojdamas po Andų kalnus, patenka į izoliuotą, pasaulio užmirštą slėnį, kuriame visi žmonės per kartų kartas išsivystė akli, netgi jų akių obuoliai išnyko. Ateivis, pamatęs, kiek jis daug gali padėti, užsimojo pagerinti jų gyvenimą ir, padedamas savo pasekėjų, daug pasiekė. Bet slėnio senioniai buvo nepatenkinti — valdžia slėdo jiems iš rankų. Patyrinėję nusprendė, kad tie gumbuliai abipus ateivio nosies padaro jį kitokių ir drumstia slėnio darnų gyvenimą. Buvo nutarta tuos gumbulus išimti...

Miglė, švelniai palieskite savo akis. Ar jos dar tebėra savo vietose?

R. Sidrys, M.D.
Streaton, IC

Aš tikrai negyvenau
baimėje

Siunčiu vieną anekdotą, kuris buvo populiarius visoje SSSR. Na tie, kurie nežino, kas buvo „Armianskoje radijo“, tai galiu paaiškinti — visi politiniai anekdotai buvo kuriami to bevielio „radijo“ pasitarimais — taip niekas ir nesužinodavo autoriaus. Tai štai: Armėnų radijas gavo klausimą: „Ar galima Armėnijoje pastatyti komunizmą?“ Armėnų radijas atsako: „Ne. Grumzijoje pirmiau“. Tada vėl klausimas: „Kodėl?“ Atsakymas: „Todėl, kad komunizmas bus greitai pastatytas arba, kaip sakoma, jau ne už kalnų, o Armėnija — tai už Kaukazo kalnų!“ Šitame anekdotui gal 20-25 metai. Atsipašau gal tiesiųjų, — žinau, kaip pas mus Lietuvoje sakydavo, jog už senus anekdotus pakaria, bet šiuo anekdotu noriu parodyti, kokiame „baimėje“ mes gyvenome. Ne tokioje, kaip įsivaizduojate. Ar baimėje ilgai gyvenusi tauta galėjo staiga prisikelti ir sukurti Sąjūdį? Argi mes visą laiką gyvenome, Vytauto Didžiojo šlovę minėdami? Argi visą laiką galima gyventi prisilėgtam?

Gimiau 1960 metais. Mano motinai tada buvo 22, o tėvui — 24 metai. Ji buvo studentė. Mano senelis buvo išvežtas į Sibirą. Motinė buvo mokytoja ir ilgai negavo darbo. Tėvo tėvai buvo paprasti žmonės, gyveno mažame miestelyje. Kai mano tėvas baigė institutą, gavo paskyrimą pasilikti Kaune. Gyveno bendrabutyje — viename kambaryje, kur augau ir aš iki 9 metų. Po to valdžia davė butą — dviejų kambarių. Viename

gyveno mano seneliai, o kitame — mes. Dažnai man tekdavo miegoti virtuvėje, nes kartu su seneliais aš nenorėdavau — knarkimas neleidavo miegoti. Neturėjome jokio svečių kambario, kur galėtume priimti svečius. Mano tėvai sakė, kad antro vaiko jie nenorėjo auginti, kaip kalėjime — mažame plote. Taip ir likau vienturčiu. Mokiusi, pradėjau dirbti Vilniuje. Gyvenimas bendrabutyje. Vėdžiau. Bendrabutis jau buvo modernesnis — su maža virtuvele ir dušu. Kai 1989 metais priartėjo eilė mano šeimai gauti butą, įvyko daug įvykių — privatizacija, arba prichvatizacija, sugriovė mano viltis. Tada buvo išgrobstyti arba išpirkti visi bendrabučiai. Mano du mažamečiai vaikai buvo pasmerkti gyventi mano vaikystės kalėjime.

Apie baimę. Žinojome, kad senelis išbuvo Sibire 10 metų, kad motinė jo ištikimai išlaukė. Matyt, po Stalino mirties galėjo daugiau laisvą parašyti, siuntinių pasiųsti. Mums nebuvo paslaptis, kad išvežė jį neteisingai, kažkas įskundė. Gerai, kad motinė su mano mama tuo metu nebuvo miestelyje — jos sesuo pagimdė vaiką ir ji buvo išvykusi padėti. Taip ir neatšveikino su seneliu. Daug vargo buvo išvargta mano tėvų, bet jiems tikrai niekas nesutrukdė siekti mokslo. Jie abu baigė Kauno politechnikos institutą. Mama ilgą laiką dainavo instituto dainų ir šokių ansamblyje „Nemunas“. Tais laikais jie niekur nevažinėjo užsienin, todėl neaišku, ar būtų išvažiavę. Mūsų namuose kabėjo visų Lietuvos kunių gaisčių gipsiniai bareljafai: kopijos, sukurti gal skulptoriaus P. Rimšos. Lietuvos himną mokykloje atmintinai, tik žinojome, kad nereikia niekam to pasakyti. O per šeimos šventes seneliai tyliai tyliai mums draustais dainas padainuodavo: „Sek, sesute, žalią rūtą, kad Lietuva laisva būtų...“ ir kitas. Kai 1974 metais buvau kalbinamas stoti į komjaunimą — atskalbėčiau, sakiau, kad kazin ar man to reikia, aš į bažnyčią vaikščioju. Mokiusi labai gerai. Tik istorijos mokytoja vis bandydavo „sukirsti“. Vėlykoms visi vaikai atsinešdavo dažytus margučius ir jais keisdavosi. Mano mokslo laikais niekas nebedraudavo to daryti. Vilniuje Kaziuko mugėje galėdavai iš medžio išdrožyti ir nudažytą kiaušinių nusipirkti ir su jais mokykloje kitus apgauti — kai sumušai, tavo kiaušinis vis laimi... Tik tokių gudročių buvo ir daugiau. O Užgavėnės? Net mokyklos valgykloje tą dieną galėdavai gauti blynų. Kauno katedroje visada budavo pilna jaunimo, ypač Kūčių vakarą. Vėlykų rytą per Sekmines ar kitas religines šventes. Pavyzdžiui, per vėlykines ryto pamaldas, kada eidavo procesija aplink katedrą — daug mano bendraminčių ateidavo. Sveikindamiesi vieni su kitais. Mama sakydavo: „Matai, kiek jaunimo yra, tai nežus Lietuva“. Ne, ne aš tikrai negyvenau baimėje. Nepriteklėje — taip. Tai žudė mūs, tai žeidė mūs.

Nuo 1991 metų su visa šeima — JAV. Čia pirmą kartą gyvenime pasijutome žmonėmis. Kai gavome politinį prieglobstį ir galėjome susirasti normalius darbus, pradėjome geriau ir geriau gyventi. Čia mes pirmą kartą nusipirkome savo namą! Mūsų vaikai turi po atskirą kambarį. Jie turi gerą ateitį — mokosi gerai. Tačiau čia mes turime baimės — prarasti darbą, susirgti. Čia nuolat kankina mintis — ar visos skolas sumokėjome šį mėnesį? Ir čia žmonės gyvena

Pasaulio lietuvių centre (Lemonte) po koncerto. Iš kairės: Ligija Tautkuvienė, A.S. Palionis, dr. Meilutė Biskienė, Raimondas Sviackevičius, muz. Solveiga Palionienė.

AKORDEONISTAS R. SVIACKEVIČIUS

Veik penkios dienos Čikagoje ir trys koncertai — Jaunimo centre, Cicero parapijos salėje ir Palaimintojo J. Matulio misijos bažnyčioje. Truputį daugiau nei šimtas penkiasdešimt žiūrovų klausėsi ir plojo neeilinio talento muzikantui iš Vilniaus-akordeonistui Raimundui Sviackevičiui.

Esame įpratę, kad akordeonas, tai būtinai kaimo kapelos instrumentas-linksminiojas, o repertuare tik polkos, valsai, maršai. Na, dar išskirtinė vieta šokių muzikai — koks gi tango be akordeono ar bandoneono! Siūlydamasis koncertuoti Čikagoje ir prašydamas surengti jam koncertus, Raimondas žadėjo groti ne tik klasikinę, bet ir populiariąją muziką. Jau susirašinėjant, įspėjau (kad nebūtų nusivylimų), jog nesitikėtą daug žiūrovų, nes akordeonas nėra toks populiarius instrumentas, kaip fortepijonas.

Atrodo, padarėme viską, ką tik galėjome, mudvi su JAV LB Kultūros tarybos pirmininke M. Remiene. Gaila, kad tik po koncertų daugelis panorė išgirsti talentingą muzikantą, bet, kaip sako mūsų liaudies, šaukštai po pietų. Pirmadienį Raimondas jau skubėjo namo. Bendraujant su juo, klausimas po klausimo susiklostė šis mūsų pasikalbėjimas, kurį siūlau skaitytojams. Raimondas — pirmasis Lietuvoje grojęs solo akordeonu su simfoniniu orkestru, jam dedikuojami šiuolaikinės muzikos kūriniai (komp. Nomedas Valancius).

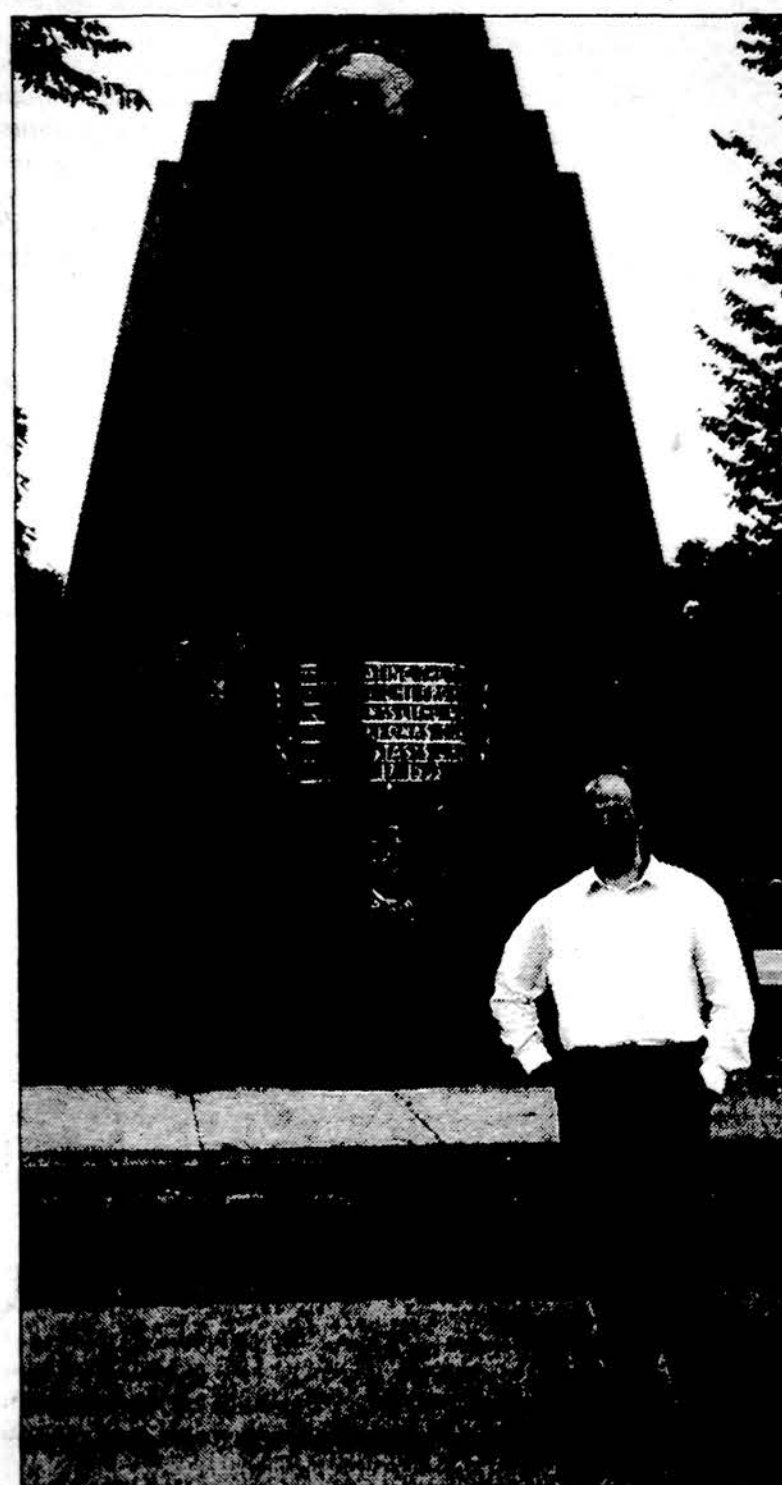
— Akordeono amžius artėja prie 200 m. — jį 1829 m. Vienoje išrado, išbulino Damian. Lietuvoje armonika, akordeonas priklauso vadinamajai atsišėninti muzikos instrumentų grupei, kuri sparčiai ėmė plisti XIX a. antroje pusėje. Šie instrumentai buvo stipresnio garso nei tautiški instrumentų ansambliai ir, matyt, todėl jie buvo labai laukiami vestuvėse, gegužinėse, pasiilksminimuose. Tik šio šimtmečio viduryje nusis-

panašioje, ir skirtingoje baimėje, kaip ir lietuviai. Gal turi būti Baimė, kitaip ir to žodžio nebūtų žodyne. Tik žinau, kad mes niekada neturėjome praeities įvykių baimės, nes juose niekada nedalyvavome tiesiogiai. Kai senelis užpykdavo ant valdžios ar kokio ruso kaimyno, sakydavo: „Aš nieko nebijau — tame jūsu Sibire jau pavavau. Ateis ir jūsu eilė“. Ir ką jūs manote? Pokalbis nutrūkdavo senelio naudai!

Jonas K. iš NY

liaudies kapelos sudėtinė dalis. Tačiau ir kaimo kapelų repertuare yra ne viena ar dvi šiuolaikinės pjesės, kurias išgroti ne kiekvienam akordeonistui įmanoma. Ir pačios kaimo kapelos skiriasi savo grojimu, meistriškumu. Mūsų publika mėgsta lengvą repertuarą, o tuo tarpu Vakaruose akordeono muzika pelnė kur kas kitokį įvertinimą — akordeonistai dalyvauja daugelyje šiuolaikinės muzikos festivalių. Nėra lengva pralaužti ledus, nėra lengva būti vieni iš pirmųjų. Tačiau bandyti reikia. Pradžią jau padarė senokai (Raimondo tėvas, Ričardas Sviackevičius — Lietuvos Muzikos Akademijos profesorius, Lietuvos akordeonistų asociacijos prezidentas, tarptautinių akordeono festivalių, konkursų, seminarų iniciatorius, meno vadovas. Akordeonų kvinteto „Concertino“ įkūrėjas 1975 m., jo vadovas. Beje, šiame kvintete yra grojęs talentingas muzikas, De Paul universiteto magistrantas, dabar gyvenantis Čikagoje, Antanas — Saulius Palionis. Ričardas Sviackevičius — prestižinių tarptautinių konkursų jury narys. Vilniaus miesto mokytojų akordeonų orkestro vadovas ir dirigentas.

— Be abejo, klasikinė muzika, kad ir populiari, nėra liaudies grojimas. Mūsų tradicinis supratimas: akordeonas —

R. Sviackevičius prie Dariaus ir Girėno paminklo Čikagos Marquette Parke.

Metodinių darbų, natų, partitūrų, straipsnių, spausdinamų ir už Lietuvos ribų, autorius — L. T.), tačiau nuo Vakarų Europos supratimo, muzikos priėmimo vis dar atsiliekame. Bet mes daug dirbame šia kryptimi, stengiamės kuo daugiau dalyvauti tarptautiniuose konkursuose, festivaliuose, mokymo seminaruose. Tai puiki mokykla save parodyti, pamatyti kitus, pasikeisti patyrimu. Šiuo metu vien tik Vilniaus Konservatorijoje studijuoja daug gabaus jaunimo (apie 20), kurie, tikiuosi, išilies į klasikinės muzikos propagatorių eiles. Tai būsimieji atlikėjai.

— Kaip išgyvena muzikantai Lietuvoje?

— Be abejo, labai nelengvai. Aš pats dirbu bent keliose mokyklose — Karoliniškių muzikos mokykloje du kartus savaitėje nuo ryto iki vakaro, Vilniaus Konservatorijoje turu mokinių, su kuriais dirbu, nemažai dar ir repetuojame ansamblius. Kitoje muzikos mokykloje dirbu antraeilininku... Ne už visą darbą yra sumokama, bet tikiesi ateičiai atpildo — tavo studentas kur nors prasimūš ir tada visas trisdešias bus įvertintas — darbas nenuėjo veltui! Laiko sau ir šeimai turiu labai mažai.

— Ar nėra sunku šeimoje, jei neturi jai tiek laiko, kiek nori kita pusė?

— Šiandien džiaugiuosi, kad mano žmona Edita, su kuria draugavome veik ketvertą metų (ji tada ir sužinojo, kad man profesija yra labai svarbi), palaiko mane. Be abejo, nėra šeimos be dūmų, bet tai tik smulkmenos. Iš esmės, mano šeima suprantanti ir stengiasi padėti įveikti kai kada atsirandantį sunkumą.

— Neseniai grįžai iš studijų Olandijoje, kur parengi labai įdomią programą — koncertą akordeonui ir violončelei ir panorai su šiuo kūriniu supažindinti Lietuvos publiką (grojo prof. S. Sondeckienės studentė Roma Jaraminaitė), kurį atlikai Vilniaus rotušėje surengtame festivalyje „Sugrįžimai“ ir apskritai stengiesi kuo daugiau groti šiuolaikinės muzikos. Ar tikiesi, kad palaipsniui Lietuvos publika įpras ir prie „sunkesnės“ muzikos?

— Be abejo, kitaip neverta būtų nė dirbti. Būtų galima eiti lengvesniu keliu, kaip, pavyzdžiui, daro kai kurie muzikantai Anglijoje, Amerikoje — jie koncertuodami naudoja įvairų apvietimą, efektus, tačiau man artimesnis profesionalaus muziko kelias. Juo ir tikiuosi eiti toliau.

— Netrukus pakils Tavo lektuvai ir vėl lauks kiti sumanymai, koncertai, festivaliai, studentai. Tuoj skubėsi į seminarą Palangoje, kur tavo meistriškumo pamokų klausysis Lietuvos akordeonistai — atlikėjai, kapelų vadovai, muzikos mokytojai. Kokie išpūdziai iš šios viešnagės JAV?

(... čia Raimondas pažeria daug komplimentų ir padėkos žodžių organizatorėms, kad buvo priimtas, sudarytos sąlygos koncertuoti...) — Įdomūs žmonės. Visi sutikti vis kitokie. Labai šilti, bičiuliški. Dėkingas Rūtai ir Vytenii Kuncoms, dr. Meilutei Biskienai už globą ir suteiktą pastogę. Daliai ir Vytui Kazragiams, kurie patys pasisilė nusivėžti į Venecijos naktis. Dėkingas kun. A. Paliokui, kad sutiko priimti koncertuoti bažnyčioje. Bažnyčioje klasikinės, nebūtinai religinės muzikos koncertai rengiami visame pasaulyje.

(Nukelta į 5 psl.)

„Sveika Bičiulystė! Ačiū, kad esate, rašote, rūpinatės ir palaikote visus tokius, kaip aš — atvykusius ir dirbančius, ne iš gero, o iš reikalo. Ačiū už S. Nerį ir dar daug kitų straipsnių. Slaugant seną žmogų, niekur neišėjant nosies, „Draugas“ su savo „Bičiulystė“, dažnai lieka vieninteliu langeliu į šviesą.

Nuoširdžiai dziugu ir malonu, kad „Bičiulystės“ redaktorė, čia atvykusi, nenusikando naujose jūroje, o kažką daro, dziugindama ir kitus.

Linkiu Jums kūrybinės sėkmės ir vis gausėnės skaitytojų rato. Tragiško likimo kunigas J. Zdebskis yra pasakęs, kad „kartais porą metų reikia sakyti pamokslus tuščioje bažnyčioje, o po to ji bus pilna. Siekiant didelio tikslų, reikia kantrybės ir aukos“. To Jums ir linkiu visose matomose ir nematomose darbuose — rašo Vilnė Bučinskienė, atsiuntusi eilėraštį „Ilgesys“.

Panorau susipažinti, šneketi. Vilnė Bučinskienė — kaunietė gydytoja, laikinai gyvenanti Čikagoje ir jau skaičiuojanti likusias dienas iki išskridimo datos. Namuose laukia vyras Romas, sūnus Vytautas, šiuo metu studijuojantis VDU magistrantūroje verslą ir administravimą, trylikametė dukra Dovilė ir šunelis Emy.

Buvo įdomu išgirsti, kad šešuras (vyro tėvas) Benediktas Bučinskas buvo ilgametis Kauno „Aušros“ gimnazijos (kuria baigė Vyt. Landsbergis, Aloyzas Sakalas, mokėsi ir Valdas Adamkus. Pasigiriant reiktų pasakyti, kad ir aš ją baigiau) mokytojas, ir keletą metų direktoriavo. Kadangi buvo praktikuojantis katalikas, vaikščiojo bažnyčioje, tad greitai nuo pareigų buvo nušalintas. B. Bučinskas buvo išrinktas nepriklausomos Lietuvos Ateitininkų sąjungos centro valdybos nariu (apie jį yra parašyta ir „Lietuvių enciklopedijoje“, Boston, t. III, psl. 307). Nušalinus nuo direktorių, jis perėjo į S. Neries vardu pavadintą III vid. mokyklą ir ten dėstė istoriją. Jo buvę moksleiviai pasakojo, kad istoriją mokytojas dėstęs dviprasmiškai, palikdamas daug ką susivokti patiems moksleiviams. „Kai perskaičiau „Bičiulystėje“ straipsnį „Tegul čia lūba lakštingala“ — tai net kojos nušiuropo — juk daug faktų aš jau seniai žinojau iš savo vyro tėvo“, — sako daktarė. Mokytojas ne kartą buvo sakęs, kad kada nors iškils į viešumą daug suklustotų faktų apie S. Nerį, apie kuriuos jis pasakojo ne tik savo šeimoje. Kad poetė buvus nelaiminga dėl paskutinio suklustoto rinkinio, kad ji su pratusi, jog buvus suklaidinta, kad ji norėjusi būti palaidota

su visomis Bažnyčios apeigomis ir t.t.

Dr. Vilnė Bučinskienė dėkinga likimui — užaugo dvasingoje šeimoje: jos mama buvo Kauno Mokamos stomatologinės poliklinikos terapinio skyriaus vedėja (niekada nebuvo komunistų partijos nare), o tėtis — inžinierius-statybininkas. Beje, jam siūlė įstoti į „šlovingąsias“ eiles ir tada „būsiąs kolūkio pirmininku“, gaus namą ir kitas lengvatas nemokamai. Atsisakė, tad savo namą statyti teko net 13 metų ir tas laikotarpis šeimai buvo tarsi gyvenimas skolon. Tačiau namuose visada buvo gausu knygų, teatro lankymų užėmė nemažą vietą visos šeimos gyvenime.

Dr. Vilnės mama užaugo daugiavaikėje šeimoje — vienuolika vaikų! Vienas mamos brolis — Vladas Michelevičius — Kauno vyskupaus augziliaras, kuris ilgus metus buvo kardinolo V. Sladkevičiaus padėjėju. Kiti du mamos broliai pasitraukė į JAV. Dėdė Pranas gyvena Floridoje, o brolis Antanas išsisi Šv. Kazimiero kapinėse (mirė 1963 m.). Mamos sesuo — seselė benediktinė Benjaminina. Dr. Vilnė su pasididžiavimu sako, kad jos krikšto tėvas, tėvelio moksladraugis, yra Kernavės klebonas Česlovas Krišnevičius.

Pati dr. Vilnė pirmuosius penkerius metus dirbusi reanimacijoje. Po kiek laiko perėjo dirbti į Kalniečių poliklinikos karo veteranų skyrių. Darbas su karo veteranais, žinia, kainuoja daug nervų, nei bet kur kitur. Dar aštuonerius metus — Romainių plaučių tuberkuliozės klinikoje ligoninėje, kurios pacientų daugumą sudarė asocialūs asmenys, alkoholikai. Tačiau nekeikia likimo — viskas praverčia gyvenime. Ypač, kai trejus metus dirbo Kauno Slaugos ligoninėje, na, ir dabar, kai laikinai gyvenanti Amerikoje.

— Kaip gyvena medikai Lietuvoje?

— Aš dirbu gydytoja. Mano atlyginimas — 667 litai per mėnesį. 33 procentus atskaičiuoja įvairiausių mokesčių. Apytikriai — 400 litų parnešų ir namus. Sesutės, slaugutės gauna dar mažiau — 430 litų... O kur dar atskaitymai. Visiškas nužmoginimas.

— Pakalbėkime apie literatūrą. Eilėraščiai? Ar teko rašyti anksčiau?

— Mokausi Kauno 5-oje vidurinėje mokykloje, kur literatūrą dėstė A. Pajarskaitė. Ji, beje, buvo ir klasės auklėtoja. Pagalvok tik, kai prieš 30 metų baigė mokyklą, mūsų klaseje buvo tik trys komjaunuliai! Auklėtoja nevertė, neagitavo mūsų stoti komjauniman.

(Mūsų klaseje, kai baigė mokyklą, dauguma buvome komjaunuoliais, nes pirmą — mokykla vadinosi Komjaunimo vardo, o antra — komjauniman stojome dešimt metų anksčiau. Tada žymiai labiau moksleiviai buvo vertiami stoti. Tiesiog sudarė sąrašus ir nuvarė į komjaunimo komitetą, formaliai suvaizdinę priėmimą. Mums buvo sakoma, kad negalėsi įstoti į aukštąją mokyklą. Nors į kai kurias aukštąsias buvo įstoti visi paprastai. Pavyzdžiui, mano laikais į Pedagoginį institutą (dabar Pedagoginis universitetas), net jokio konkurso nebuvo, tik stoka. Tuo tarpu į Vilniaus universiteto specialybes buvo labai dideli konkursai.)

— Tai kaip gi su eilėraščiais, ar teko spausdintis?

— Iš visų dėstomų dalykų mokykloje man labai patiko ir sekėsi literatūra. Teko dalyvauti įvairiose moksleivių olimpiadose. Mano rašiniai buvo gerai vertinami. Tiesa, pati aukščiausių laurų nenušukniau. Labai mėgstu tyloje, vienuoje, ilgesyje rašyti. Ir kartais tai išsilies eilėmis. Dažniausiai rašau apimta geros arba blogos nuotikos. Niekada ir niekur nebandžiau spausdintis.

Kai mintimis nuklystu į tą įdomų laiką jaunystę, visada prisimenu, kaip buvo smagu šokti choreografiniuose būreliuose. Įdomiausia, kad laikinai ir dailių čiuožimą su Lilija Zalyte-Vanagiene, mūsų žymiausio čiuožėjo Povilo Va-

M.K. Čiurlionis. Zodiakas. „Liūtas“

nago mama. Dar lankiau meninę gimnaziją ir atstovavau Lietuvos rinkinei. Buvome labai užsiėmę, nebuvo kada dykinėti. Bet reikėjo daug ir įtemptai mokytis medicinoje, tad su daugeliu dalykų reikėjo atsiveikinti...

Palinkėjime dr. Vilnei ištvėrmės, sėkmės ir laimingai sugrįžti Lietuvon. Taip pat nepadėti plunksnos į šalį...
L. T.

po koncertų, kokie atsiliepiamai, gal sužinosiu įdomių niuansų.

Prašyčiau padėkoti mano vardu visiems, prisidėjusiems prie šio reikalo, ypač Meilutei Biskienei, Marijai Remienei, „Draugui“, kun. Algirdui Palikiui. Bet, žinoma, didžiausia padėka — Jums.

Raimondas
Sviackevičius

Miela Ligija,

Ačiū už „Bičiulystę“. Visada su malonumu skaitau ir džiaugiuosi. Ypač noriu padėkoti už Aloyzo Vaitčiaus nuostabų pasidalinimą savo gyvenimu. Tai nuostabus žmogus: jo atvirumas padaro jį šviesia asmenybe.

Vincas Kolyčius
Toronto, Canada

— O dėl praėjusio penktadienio „Bičiulystės“ — aš nustebinta ir sujaudinta — toks puikus, toks geras, toks stiprus numeris! Aloyzo Vaitčiaus išpažintis — tai kažkas nepaprasta. Sujaudina iki širdies gelmių. Kiekvienas žodis toks tikras, taip ir krinta į širdį. Toji jo išpažintis — tai gyvenimo tiesa, žmogaus išgyventa. Argi pridėsi prie tokio kūrinio kokį tradicinį „Draugo“ straipsnelį, kur dokumentine kalba aprašytas koks eilinis minėjimas NNN parapijoje. Supratau, jei ne Jūs, tokio atsivėrimo nebūtų — žmogus, pajutęs, jog jo klausotės ir jį suprantat, ryžosi tokiam žingsniui (tiesą sakant, aš taip pat nerašyčiau — arba rašyčiau „Bičiulystei“, nepalyginti mažiau, jei nejučiau gyvo Jūsų susidomėjimo, jei nesulaukčiau iš Jūsų pasakatinimo). Šaunu, Ligija. Primiškite mano sveikinimus. Labai labai puiku (ne tai kad pranokt lūkesčius — aš net lūkesčių tokių neturėjau). Vieni žodžiai!

Dalia

— Labas Bičiule, jau beveik savaitę praėjo, kaip laukiau „Bičiulystės“, kaip nėra taip nėra, šiandien gavau antradienio numerį. Šiandieną iš jaunystės, iš Vokietijos laikų, žmogus mane surado, perskaitė „Likimai“ ir pradėjo manęs ieškoti. Tai Jonas Šarka iš Omaha, Nebraska. Jis irgi laukia pereinimo penktadienio „Bičiulystės“. Jis man sakė, kad gražiai parašyta. Mes buvome lietuviai skautai, tada. Aš 74 metų, jis 73. Aš dar negavau siuntos su nuotraukomis ir laikraščiais, pasakyk jiems pasiųsti ir šskaitą, aš pasiūsiu čekį.

Aloyzas

ZODIAKAS

LIŪTAS (SAULĖ)

Liūtas — tai žemės žvėrių karalius, kaip erelis — skraidančiųjų paukščių valdovas. Liūtas dažniausiai simbolizuoja saulę, šviesą. Ko gero dėl jėgos, geltono, lyg auksą spalvos, plauko. O jo galvos gaurai panašūs į saulės spindulius. Liūtas siejamas su šviesa, nes niekada nesudeda akių. Atverti, nors ir mazi plyšeliai, bet neužmerkti, net ir poilsio metu. Kitos simbolinės savybės — drąsa, pasiutimas ir tariama išmintis. Dažnai jis suprantamas, kaip teisingumo simbolis. Liūto atvaizdas puošia valdovų sostus ir jų vėliavas, rūmus. (Ach, kas nenorėtų būti toks galingas, kaip liūtas!)

Kiniijoje ir Japonijoje liūtas laikomas apsaugančiu nuo piktybų dvasių, todėl dažnai vaizduojamas, kaip šventyklų saugotojas. Egiptiečių, babiloniečių ar asirų šventyklos taip pat dažnai būdavo saugomos liūtų skulptūrų. Egipte, vienas kitam atsukę nugaras, du liūtai simbolizuoja saulės patekėjimą ir nusileidimą — Rytus ir Vakarus, vakardieną ir šiandieną.

Biblijoje dažnai minimas liūtas turi tiek teigiamą, tiek ir neigiamą simbolinę reikšmę: Dievas prilyginamas liūto jėga ir teisingumui, Judo giminė lyginama su liūtu, Kristus vadinamas „Judo giminės

liūtu“. Kita vertus, ir velnias siejamas su plėšriu liūtu.

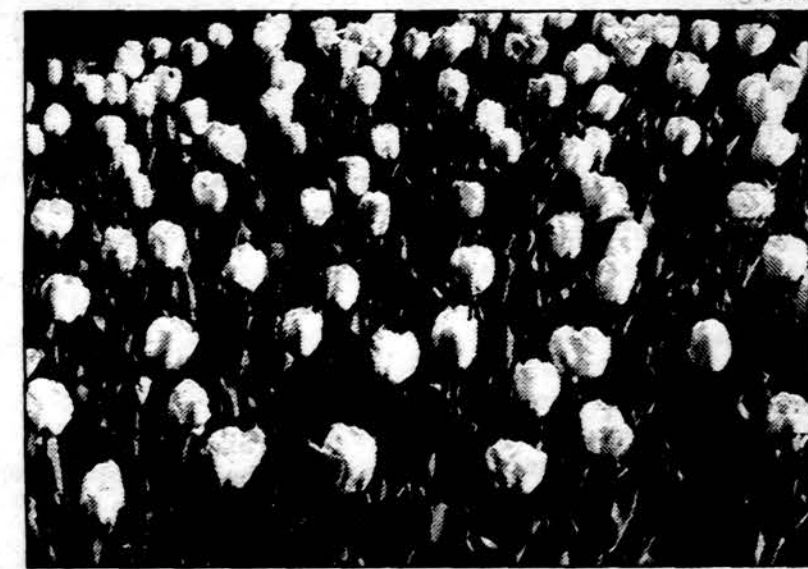
Viduramžiais liūtas buvo laikomas („Physiologus“) Kristaus prisikėlimo simboliu. Tai susiję su daugelio autorių tvirtinimu, kad liūtai gimsta negyvi ir tik po trijų dienų tėvo kvapu atgaivinami. Riamojančių liūtų atvaizdai gali sietis ir su mirusiųjų prisikėlimu Paskutinio teismo diena.

Jau viduramžių paveiksluose matome neigiamą, stiprų, grėsmingą liūtą, kur jis vaizduojamas ryjantis žmones, ar kitus žvėris. Pakankamai gausu neigiamo požiūrio į liūto jėgą — kova su juo ar neždioklės, kur liūtas nugalimas, kaip nevaldomo įniršio įsikūnijimas (Heraklis, Samsonas).

Heraldikoje liūtas vaizduojamas daugiau dėl stiprumo, dažniausiai herbuose ar juos laikantis.

Liūtas yra penktas Zodiako ženklas. Jis atitinka antrąjį vasaros mėnesį: Saulė pereina tą ženklą liepos 23-rugpjūčio 22 d. Čia Saulės namai, graikų astrologijoje — Saturnas, Jupiteris ir Marsas (Plutonas) yra liūtui priskirti globėjai, o indų astrologijoje tokiais yra Saulė, Jupiteris ir Marsas. Liūtas turi tiek teigiamą, tiek ir neigiamą simbolinę reikšmę: Dievas prilyginamas liūto jėga ir teisingumui, Judo giminė lyginama su liūtu, Kristus vadinamas „Judo giminės

Pagal Udo Becker parengė L.T.

Vasara.

Adomo Tautkaus nuotr.

AKORDEONISTAS RAIMONDAS SVIACKEVIČIUS

Atkelta iš 4 psl.

Netgi sovietiniais laikais, prisiminkime, rengiamus koncertus Katedroje ir kitose Vilniaus bažnyčiose, į kurias mane vesdavosi tėvai (Raimondui Sviackevičiui tik dvidešimt šešeri metai). Ačiū jums visi mielieji Čikagos žmonės. Tikiuosi kada nors ir vėl sugrįžti ir, tada, jau daugiau pažįstamas, vėl surengti koncertus. Gal ne tik Čikagoje. Žinoma, jei padėsite!

Nuo savęs noriu padėkoti visiems, atsilankiusiems į koncertus, visiems globėjusiems, padėjusiems sureng-

ti šiuos koncertus. Ypač dėkinga dr. Meilutei Biskienei ir Raimondui Sviackevičiui, nuoširdžiai priėmusiai Raimondą į savo namus. O Raimondui — sėkmės scenoje, darbe su moksleiviais, studentais. Kuo geriausias kloties garsinanti Lietuvos varda ir tikėjimo būti įvertintu bei sulaukti paramos iš tokių jaunus, kūrybingus menininkus remiančių fondų. Beje, pakalbėkime, R. Sviackevičius paaugojo dvidešimt penkis dolerius (100 litų) Valdovų rūmų atkūrimui.

Ligija Tautkuvienė

2000 m. vasara. (Iš kairės): vyras Romas, dukra Dovilė, mama Janina, aš ir sūnus Vytautas.

LAIŠKAI

Nuoširdus ačiū!

Noriu dar kartą labai nuoširdžiai Jums padėkoti. Jei ne Jūsų pagalba, užsispjrimas ir kitas charakteris, tikrai nemana, kad kas nors iš to išeity. Esu labai patenkintas — padarėte viską, ką galėjote. Ačiū! Gaila, kad tokių žmonių, kaip Jūs, nedaug — gyvenimas būtų žymiai idomesnis.

Džiaugiuosi, kad pavyko surinkti tą sumelę pinigų, nors ne visai, bet jau arti nulinio. Jei ne Jūs, turėčiau didelį nuostolį. Parašykite, kas ten naujo

Rupestingoji dr. Meilute Biskiene ir Raimondas Sviackevičius

PRIE KAUNO ATIDARYTAS GOLFO KLUBAS „ELNIAS“

Pokalbis su dr. Remigijum Gaška

Gerbiamas, Remigijau, po pasimatymo Vokietijoje malonu buvo Jus vėl sutikti Lietuvos sostinėje. Nors, žinau, esate užimtas, bet prašytume atsakyti į keletą „Draugo“ klausimų. Esate referentas Prezidentūroje jaunimo ir sporto klausimais. Ar Jūsų pareigos nesikerta su R. Kurtinaičio?

Po tiek daug metų tikrai buvo malonu užpėnai pasimatyti Vasario 16-osios gimnazijoje, minint Lietuvų Chartos 50-metį. Tada lydeiau Lietuvos prezidentą į Vokietiją.

O mano pareigos Prezidentūroje nesikryžiuoja su Rimo Kurtinaičio. Lietuvoje pagrindinius valdžios darbus atlieka Vyriausybė, o R. Kurtinaičis yra Vyriausybės narys, jis ir vadovauja Lietuvos sporto veiklai. Mano pareigos yra stebėti Lietuvos sporto ir jaunimo veiklą, organizacijas ir tuo klausimu patarti prezidentui. Į prezidentą kreipiasi daug įvairių žmonių, taip pat ir sportininkų, todėl prezidentas turi būti susipažinęs su padėtimi šioje srityje. Mūsų pareiga yra daugiau patarti, paskatinti ir, reikalui esant, pakritikuoti. Pavyzdžiui, Lietuvoje nesimėte teisėjant moterų krepšinio teisėjų. Tai reikalauja pajudinti, jau turime kelias merginas, kurios teisėja ir gimnazijose, ir universitetuose. Tikiu, kad už metų kitų matysime jas dirbant ir LMKL, ir LKL.

Prieš keletą metų Vokietijoje lankėsi Lietuvos jaunių bokso rinktinė, kuri du kartus rungtis su vokiečiais. Susitikimai vyko netoli mano miestelio, tad teko eiti vertėjo pareigas. Lietuvos boksininkai skundėsi, kad Lietuvos sportinis gyvenimas remiasi krepšiniu, šiai sporto šakai skiriamos milijoninės sumos. Tuo tarpu boksas, lengvoji atletika ir kt. sporto šakos yra podukrų vietose.

Tiesa, kad Lietuvoje yra daugiausia krepšinininkų, metai po metų jie pasiekia įspūdingiausių laimėjimų ir, manau, natūralu, kad jiems skiriamos didžiausios lėšos. Aš nemanau, kad pajėgus lengvaatlečiai bėdavo dėl finansavimo. Viskas priklauso nuo meistriškumo. Toks Virgilijus Alekna tikrai nedejuoja. O mūsų boksininkams dar reikia stiprokių pasitempti iki tokių aukštumų. Būtų labai puiku, jei tų lėšų būtų pakankamai, deja, jų trūksta visiems.

Kiek iš Lietuvos biudžeto skiriama sporto ir jaunimo reikalingam, kaip paskirstomi pinigai atskiroms sporto šakoms?

Kadangi Prezidentūra pinigų nesiskirsto, o tai daro Vyriausybė ir jos sudėtyje esantis Sporto departamentas, man sunkiau į šį klausimą atsakyti. Žinau, kad jaunimo organizacijoms per metus skiriama netoli dviejų milijonų litų. Bet kai juos padalinai 50-čiai įvairių organizacijų, tai sumos tampa vertinai mažos.

Praėjusiais metais Lietuvos lengvosios atletikos pirmenybėse V. Alekna nusiviedė diską 70.93 m, pasiekdamas geriausią rezultatą pasaulyje. Vokiečių sporto spauda su pašaipa rašė, kad lietuvių pasiekimas Vakarų Europą pasiekė tik po trijų dienų. Kodėl informacija sklinda

vėžio žingsniu?

Tai gal vokiečiai neskaito Lietuvos spaudos ar nežiūri mūsų televizijos... Tas rezultatas, žinoma, buvo įspūdingas, bet tai nebuvo Europos ar pasaulio rekordas. Apie tai pranešė ELTA ir BNS. Del Interneto, tai dar tik dabar mūsų Sporto federacija surado lėšų kurti savo tinklalapius. O savo draugams vokiečiams pasakykite, kad jie ruošėsi rašyti apie būsimą Virgilijaus pasaulio rekordą.

Pajūstus Jus kaip gera krepšinininką. „Antroji jaunystė“ neleidžia išdykauoti krepšinio aikštelėje. Kokią sporto šaką dabar pasirinkote?

Pensininko duoną... Savo malonumui per savaitę nors sykį pažaisdavau krepšinį, pabėgiuodavau po parką. Tačiau praėjusiais metais patyriau dvi operacijas, tai mane pristabdė.

Tas pats klausimas kyla ir kalbant apie prezidentą V. Adamkų. Čikagoje jis plaukiojo, žaidė golfa. Deja, Lietuvoje nėra golfo aikščių. Nenumatote jų įrengti gražioje Vilniaus apylinkėse, juo labiau, kad mūsų sostinė lanko daug užsieniečių, golfo mėgėjų?

Antakalnyje rytais 2-3 kartus per savaitę prezidentas plaukioja baseine. Taipogi neretai žaidžia tenisą. Jo rezidenciją supa miškai, taigi po vakarienės jis dažnai eina pasivaikščioti ir atsigauti po dienos darbų. O dėl golfo, tai aiškino mes visi laukiamie. Neseniai Kauno pakraštėje, Didžiojoje Lapėse, atsiradė Vytauto Motiejūno įrengtas 9 duobučių aikštynas, pavadintas golfo klubu „Elnias“. Atrodo, Vilniuje bus pradėtas planuoti 18 duobučių aikštynas. Mūsų kolegos suimiai labai noriai stumia šį reikalą.

Jūsų apsilankymo metu Vokietijoje pajudino ir Lietuvos krepšinio reikalus. Pasakėte, kad Paryžiuje Lietuva „padovanojo“ Italijai Europos meistro vardą. Ar tas „apdovanojimas“ negali pasikartoti Turkijoje? Be to, vokiečių spauda jau kitaip „šneka“. Anksčiau ji favorite laikė Lietuvą. Dabar prie favoritų ir patys save prisiškiria, kadangi vokiečių rinktinėje žais NBA krepšininkas D. Nowicki ir greičiausiai – Vokietijos pi-lietybę gavęs Barclay (jo motina vokiečių). Kokia Jūsų nuomonė dėl šių metų pirmenybių Turkijoje?

Nesu aiškiaregis ir negaliu nuspėti pasekmių. Žinau tik tiek, kad Lietuva dalyvaus su daugmaž ta pačia komanda, kuri Sydnejuje iškovojo bronzą. Taigi, skrisdama į Turkiją tikrai nemanau, kad ten mūsų kiti pasišukšlins. Yra vilčių, kad ir Arvydas Sabonis prisijungs prie rinktinės. Tada tokiems, kaip Nowicki, ten ne daug bus vietos po krepšiu... O dėl Vokietijos krepšinio... mano akimis, jis labai banguotas. Vienais metais geriau, kitais – vėl duobėje. Klubų žaidimas Vokietijoje daugiausia remiasi užsieniečiais, o tarpvalstybinius susitikimus labai dažnai lydi jų tarpkomandinis nesugyvenimas. Aš daugiau bijočiau italų ar serbų.

Nuoširdus ačiū už atsakymus. Linkime Jums sėkmės ir gražios darbo-tės.

Kalbėjosi Kazys Baronas

Lietuvos prezidentas Valdas Adamkus ir dr. Remigijus Gaška.

ŽMOGUS PAUKŠTIS 2001

Ne tik darbas sotina žmogų. Jam reikia ir pramogos, reikia retkarčiais atsitraukti nuo kasdienybės. Tokią progą man suteikė „Sparnų“ žurnalo patarėjas-redaktorius lakūnas Antanas Arbačiauskas, pakvietęs į „Žmogus paukštis 2001“ aviacijos šventę, kuri vyko į šiaurę nuo Panevėžio, Pajūstio miestelyje.

Iš Vilniaus išsivaziavome pusę penkių ryto – 4 senjorai lakūnai ir rašytojas Vilijus Užtupas, kuris šventėje platino knygas. Dabar ir aš buvau įrašyta į senjorų klubą. Aviacijos muziejui padovanuojau savo daug metų rinktą medžiagą apie skraidymą. Vytauto Lapėno aerodrome atsiradome pradedant į orą kilti balionams. Vėjas nešė spalvingus balionus, kurie puošė dangų (jie skraidė ir išvakarėse prieš mums atvykstant).

Cia vyko Lietuvos akrobatinio skraidymo čempionatų varžybos. Idomią praleisti savaitgalį atvyko entuziastų iš visos Lietuvos. Jie buvo su savimi pasiėmę palapines ir jose apsigyvenę. Jų buvo daug, vienas palapinių miestelis. Atvyko iš visomis šeimomis.

Aviacijos šventę surengė aukštojo pilotazo, akrobatinio skraidymo lakūnas Vytautas

Lapėnas. Šio aerodromo savininkas. Tai gerai sutvarkytas aerodromas, jame eilėje išrikuoti stovėjų privačių firmų dviečiai ir keturviečiai sportiniai lėktuvai.

Vytautas Lapėnas – nepaprastas žmogus, jo nuostabi dūmų ir šilumą pajunta kiekvienas žmogus, su kuriuo jis tik pasisveikina. Prieš dešimt metų V. Lapėnas patyrė didelę nelaimę: atliekant akrobatinius skraidymus netoli Vilniaus, jo lėktuvas užsidegė ir sudužo. Pilotas buvo sunkiai sužeistas, operacijos metu buvo amputuota koja ir kairiosios rankos pirštai. Gydimui teko paskirti daug laiko.

Po šių skaudžių įvykių Lietuvių aeroklubo vienas iš steigėjų, lakūnas inž. Edmundas Jasiūnas surinko lėšas nupirkti V. Lapėnui protezą. Amerikos lietuviai suaukojo 4,500 dol., o Amerikos lakūnai jam nupirko suremontuotą Aircoup lėktuvą, kurio valdymui nereikia kojų.

Vytautas Lapėnas gali būti geriausias pavyzdys Lietuvos žmonėms. Daugelis jo vietoje būtų sėdėję sudeję rankas ir verkslėnė dėl savo nelaimės. Tik ne Lapėnas. Jis mane sužavėjo savo rūpestingumu, savo akyliumu: su savo lazdele

APIE LAISVĖS KOVŲ DIDVYRIUS

Tauragės rajone, Sakalinėje, Lietuvos Didžiojo kunigaikščio Kęstučio motorizuoto pėstininkų bataliono teritorijoje rugpjūčio pradžioje atidaryta pažintinė vasaros poilsio stovykla „Kęstučio apygarda“. Kęstučio apygardos partizanams 1947-1948 metais yra vadovavęs Jonas Žemaitis-Vytautas.

Stovyklos programoje vyko susitikimai su laisvės kovų dalyviais, partizanų dainų vakarai, diskusijos, viktorinos, istoriniai vaidinimai, partizanų bunkerio, mūšių, žūties vietų lankymas.

Stovyklos metu veikė Genocido ir rezistencijos centro parengtos fotodokumentinės parodos apie Lietuvos kariuomenę ir partizanų judėjimą.

Į „Kęstučio apygardos“ stovyklą pakviesti moksleiviai iš Tauragės, Jurbarko, Raseinių ir Vilniaus mokyklų – konkurso „Lietuvos kovų už laisvę, kariuomenės bei netektių istoriją“ dalyviai. Stovykla sukurta pagal Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro programą „Pokario istorija jaunimui“.

Programos tikslas – perteikti jaunajai kartai žinias apie rezistenciją, jos ideologiją, apie sudėtingą pokario laikotarpį. Pernai pagal šią programą pažintinė poilsio stovykla „Vytauto apygarda“ veikė Molėtų rajone, Alantoje. Šią vasarą Varėnos rajone, Merkinėje, surengtoje stovykloje moksleiviai jau turėjo galimybę susipažinti su Dainavos apygardos partizanų veikla. (Elta)

apeidavo visas aikštes ir viską matydavo. Jis turi pasirinkęs patikimą bendraminčių komandą, kuri jam padeda ir kuri jį gerbia. Kiekvieną savo gyvenimo dieną jis skiria darbui ir pamiltam sportui. Jo gerai įrengtame aerodrome veikia skraidymo mokykla, o jis pats – vienas iš instruktorių. Šventę truko trejetą dienų. Vieną vakarą čia grojo country ansamblis iš Gargždų, degė laužai, vyko žmonių-paukščių pokalbiai ir šokiai. Svečiai ir visi norintys už nedidelę kainą galėjo paskraidyti.

Visų pramogų net ir neteko stebėti, nes reikėjo važiuoti į Panevėžio sklandytojų pasirodymus, ten vyko tarptautinės sklandymo varžybos, kuriose dalyvavo sklandytojai iš Lietuvos, Latvijos, Estijos ir Rusijos. Vakarienių metu visi džiaugėsi, kad šventės vyko sklandžiai, be sutrikimų ir rimtų problemų.

Pranė Šlutenė

Lakūnas Vytautas Lapėnas, „Žmogus paukštis 2001“ aviacijos šventės rengėjas, Pranė Šlutenė ir Liet. aeroklubo Čikagoje sekretorius, lakūnas, „Sparnų“ redaktorius Antanas Arbačiauskas.

SKELBIMAI

Paslaugos

ELEKTROS ĮVEDIMAI – PATAISYMAI
Turis Čikagos miesto leidimą. Dirbu užmiesty. Dirbu greitai, garantuoti ir sąžiningai.
773-779-3313
KLAUDIJUS PUMPUTIS

AUTOMOBILIŲ, NAMŲ, SVEIKATOS, IR GYVYBĖS DRAUDIMAS.
Agentas Frank Zapolis ir Off. Mgr. Aukšė S. Kane kalba lietuviškai.
FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th Street
Tel. (708) 424-8654
(773) 581-8654

V.A.L. Auto Services.
Atliekame visus variklio ir važiuoklės darbus. Variklio kompiuterinis patikrinimas. Nuolatiniams klientams nuolaidos. Parduodame naudotus automobilius. 3800 W. 79 St.
Tel. 773-582-0183; 773-582-0184.
Kalbame lietuviškai.

Kalame visų rūšių „sidings“, „soffits“, įdedame lietauždzius (gutters) ir dengiame stogus. Skambinti Romui tel. 630-774-1025.

Padedame žengti pirmuosius žingsnius Amerikoje.
Vairavimo teises, Soc. Security, parvežame iš O'Hare oro uosto, padedame susirasti gyvenamą vietą.
Tel. 708-870-3481.

Reikalingi darbuotojai parduotuvių valymui TN ir IN valstijose. Pageidautina vyrai. Atlyginimas nuo \$1,500 iki \$1,800. Tel. 615-554-3161.

Reikalingi dažytojai su patyrimu Amerikoje.
Privalo turėti automobilį. Darbas šiaurės-vakarų rajonuose.
Tel. 847-808-9109
vakare nuo 8 - 10 val.
Susikabinsite angliškai, rusiškai.

LAISVĖS KOVOTOJŲ SĄSKRYDIS

Rugpjūčio 4 d. Ariogaloje įvyko vienuoliktasis laisvės kovų dalyvių sąskrydis „Laisvės ugnis – ateities kartoms“.

Kasmet čia, Dubysos slėnyje, susirenka apie 50 tūkstančių žmonių. Buvę partizanai, politiniai kaliniai, tremtiniai, kiti laisvės kovų dalyviai su savo šeimomis renkasi čia pabūti kartu, pabendrauti, prisiminti bendros lemties valandas, išgyventas kančias, bendro tikslo – tėvynės laisvės įkvėptą stiprybę.

Į sąskrydį pakvičiama aukštų svečių. Šventas mišias aukso Kauno arkivyskupas metropolitas Sigitas Tamkevičius. Sąskrydžio dalyviai ir svečiai sveikino etnografiniai ansambliai, tremtinių, vyrų, berniukų chorai, pučiamųjų orkestrai, kaimo kapelos ir pavieniai atlikėjai.

Vienas svarbiausių renginio akcentų – aukuras, kuriam

Nekilnojamas turtas

GREIT PARDUODA
RE/MAX REALTORS
OFF. (773) 229-8761
HOME (708) 425-7160
MOBIL. (773) 590-0295

RIMAS L. STANKUS
• Greitas ir sąžiningas pataravimas
• Nuosavybės įkainavimas veltui
• Perkame ir parduodame namus
• Pensininkams nuolaida

Century 21
New Vision
Bus: 708-361-0800
Voice: 708-361-0800
Fax: 708-361-9618

DANUTĖ MAYER
Jei norite parduoti ar pirkti namus mieste ar priemiestyje, kreipkitės į DANUTĖ MAYER. Profesionaliai ir sąžiningai patarėsiu nuo 1986 m. Nuosavybės įkainavimas veltui.

Ieško darbo

Window Washers Needed!
40,000 per year. We need 100 crews. No exp. necessary. Will train. Must have valid driver's license and transportation. Must be fluent in English.
L.A. McMahon Window Washing.
Tel. 800-820-6155.

Dvi moterys ieško bet kokio darbo su gyvenimu. Siūlyti įvairius variantus. Tel. 773-776-3092

Reklamavimas DRAUGAS
773-585-9500

ugni fakelais iš visų Lietuvoje buvusių partizanų apygardų atgabena beginkai, divirantininkai, motociklininkai, atplukdo žmonės valtimis ir plaukais, skraidyklėmis ar balionais.

Šiais metais turizmo agentūra „Guliverio kelionės“ paskelbė, kad gausiausias ugnies gabentojų komandos, įveikusios ne mažiau kaip 150 km, o motociklininkai – ne mažiau kaip 500 km, bus apdovanotos keliene į Kroatiją. Sąskrydį „Laisvės ugnis – ateities kartoms“ organizavo Nepriklausomybės gynėjų labdaros ir paramos fondas „Balasas“, Lietuvos politinių kalinų ir tremtinių sąjunga, Kauno apskrities viršininko administracija, Krašto apsaugos ministerija. (Elta)

UŽSIENIEČIAI MOKYSIS LIETUVIŲ KALBOS

Kauno Vytauto Didžiojo universitetas (VDU) pradėjo tradicinius intensyviuosius lietuvių kalbos ir kultūros vasaros kursus.

Kaip sakė VDU Baltijos studijų programos koordinatore Asta Ambrašaitė, šiuose kursuose dalyvauja klausytojai iš įvairių pasaulio šalių: JAV, Vokietijos, Japonijos, Vengrijos, Suomijos, Švedijos, Italijos ir kt.

Šimet pirmą kartą kursuose dalyvaus Europos Sąjungos „Socrates/Erasmus“ programos studentai, kurie rengiasi nuo rudens semestro studijuoti Lietuvos aukštojo mokslo institucijose.

Kursų klausytojai ne tik susipažins su Lietuvos istorija, ekonomika, kultūra, mokysis lietuvių kalbos, bet ir lankysis įvairiose Lietuvos vietovėse: Vilniuje, Šiauliuose, pajūryje. (Elta)

• Akmenės miesto seniūnui Jonui Katauskui už antrą kartą per metus vairavimą neblaiviam ruošiamasi kelti baudžiamąjį bylą. Rugpjūčio 4 d. J. Katauskis važiuojo iš Akmenės vykusios vasaros šventės. (Elta)

Lietinga vasara — puikiausias oras grybams dygti. Miškingųjų vietų gyventojai, ypač dzūkai, turi gerą progą prisigrybauti atsargų žiemai ir papildyti tuščias pinigines vienu kitu litu. K. Vanago nuotrauka (Elta)

NEI APLINK IGNALINĄ, NEI VISAMĖ KRAŠTE RADIACIJOS PAVOJAUS NĖRA

1986 m. Černobilyje įvykusi atominės elektrinės avarija pasaulio visuomenę paskatino rūpintis radiacine sauga. Lietuvoje 1997 m. buvo įkurtas Lietuvos sveikatos apsaugos ministerijos Radiacinės saugos centras. Jis užtikrina, kad ir aplink Ignaliną, kur veikia atominė elektrinė, ir visoje Lietuvoje gyventi saugu. Tai aukščiausios kategorijos specialistų, kokius išugdė Lietuva, nuomonė. Mūsų specialistai šandien kviečiasi į pagalbą net kaimynines šalis.

Nuo Černobylio Lietuvos teritorija nukentėjo pirmąją savaitę. Radioaktyviojo jodo debesys nusileido pietų, pietvakarių ir vakarų Lietuvoje. Pastaruoju metu šiose srityse yra tik radioaktyviojo cezio (137 Cs) ir stroncio (80 Sr) likučių, nes šių elementų skilimo trukmė yra 30 metų.

Kasmet kelis kartus visoje šalyje yra tiriama dirvožemis, vaisiai ir daržovės, miško

gėrybės. Ypač akylai stebimas plotas 50 km spinduliu aplink Ignalinos atominę elektrinę. Kartais kylančios kalbos, kad ten nesaugu gyventi, mokslininkų nuomone, yra nepagrįstos. Nors kai kuriose vietose yra šiek tiek padidėjęs radionuklidų kiekis grybuose ir kitose miško gėrybėse, tačiau tai nekelia pavojaus žmogaus sveikatai, nes neviršija Europos Sąjungos leidžiamos normos – 600 bekerelių viename kilograme. O verdant, kepanant, džiovinant radionuklidų kiekis dar labiau sumažėja.

Bet štai 1998 m. buvo gauta pranešimų iš Norvegijos, Švedijos, Vokietijos apie tai, kad iš Lietuvos atgabentuose grybuose rasta radioaktyvių medžiagų. Tyrimai parodė, kad tai gudrauja prekeiviai: grybus vežantys iš Baltarusijos bei Ukrainos ir Lietuvoje sumaišantys su lietuviškais grybais. Kadangi Europos Sąjunga pagrasino sankcijomis, nuo

LAIŠKAI IR NUOMONĖS

KAI IŠ DIDELIO RAŠTO...

2001.07.29. „Draugo“ išspausdintas Algimanto Antano Naujokačio straipsnis „Allen Ginsberg lietuvių fotografijoje“, kuriame aptariama fotomenininko Algimanto Žiūno paroda „Veidai ir mintys“, ypatingą dėmesį skiriant poetui Allen Ginsberg ir jį vaizduojamoms nuotraukoms. Straipsnyje yra pora išsireikškimų, kurie prašosi patikslinimo, paaiškinimo. Štai sakoma, kad „... Ginsberg man mieliai papozavo, rankomis ir pirštais rodydamas kažkokius triukus...“ Arba vėl, kalbant apie straipsnyje idėją Ginsberg nuotrauką, rašoma, kad jis „...stovėdamas prie autobuso, rankų pirštais atlieka kažkokį „fokusą...“

Perskačius po nuotrauką parašytas eiles „Bodhisattva's vows“, aiškėja, kad joje matoma rankų laikysena nėra nei „triukas“, nei „fokusas“. Tai yra dažnai budizmo statulose regimas judesys: dešinės rankos nykštis ir smilkinys liečia vienas kitą kitiems pirštams išsiskleidžiant lyg veduoklei, o kairės rankos delnas paprastai yra atviras, atsuktas į priekį, dažnai nuleistas žemyn. Tai mirtingajam palankūs dievybės ženklai. Bodhisattva yra būtiną apreiškimo (BODHI) ieškojimo žygį. Ji taip netoli pilno apreiškimo, kad gali žengti į Nirvaną, bet pasilieka žemėje, kad tame pačiame žygį padėtų kitiems.

O dėl eilių po Ginsberg nuotrauką, tai, matyt, yra jo versija tradicinių Bodhisattva įžadų:

yra sugriežtinta. Dėl radiacijos gyventi visoje Lietuvos teritorijoje yra saugu, o kiekvienas norintis tuo įsitikinti pats gali kreiptis į Radiacinės saugos centro skyrius Kaune, Klaipėdoje, Šiauliuose, Panevėžyje.

Parengta pagal „Valstiečių laikraštį“ 2001 m. Nr. 62

a. „Living beings are countless, and I vow to save them all“.

b. Passions cannot be extinguished, but I vow to extinguish them“.

c. „The truths of the faith (DHARMA) cannot be measured, but I vow to master them all“.

d. „The way of Buddhahood cannot be excelled, and I vow to attain it“.

Kita šio straipsnio keistenybė yra vieno dramaturgo Arthur Miller veikalo lietuviškas pavadinimas — „Kamivijažeris mirtis“. Ilgai sukaupus galvą, kas tai galėtų būti, kol prisiminiau, kad jis yra parašęs puikų veikalą „Death of a Salesman“. Tai iš kur tas „kamivijažeris“? Pasirodo, tai dar vienas svetimžodžių išmylejusių Lietuvos gramozdas apgailėtinai „praturtintų“ lietuvių kalbą — kerpiškai sulietuvinas skolinys iš prancūzų kalbos „commis voyageur“ — keliaujantis pardavėjas, o pagal lietuvių kalbos žodyną — prekiavys. Tai kodėl to veikalo nepavadinti „Prekeivio mirtis“, taip išvengiant lietuvių kalbos darymo? Teisybė, kad iš didelio rašto...

Vytautas Matulionis
Cleveland Heights, OH

DAUGIAU TOKIŲ LIETUVAI IR MUMS

Su didžiausiu pasigėrėjimu visad skaitome Audronės V. Škudaitės (arba A.V.Š.) išsamius straipsnius, reportažus, recenzijas, pasikalbėjimus. Ji — įžvalgi, objektyvi, pozityvi, šaizi, tikrai kultūringa profesionalė laikraštininkė. Rašo, kaip vokiečiai mėgsta sakyti „kurz und deutlich“ (trumpai ir aiškiai). Jos rašiniai nėra ištęsti, kaip „blynai“, todėl skaitant ir akys „ganosi“ žaviai ir protas „virškina“ žvaliai. Optimistiškai ji beria vaizgantišką pragiedrulių, net ir pelenuose rasdama ne tik auksą, bet ir švytinčius

deimantukus. Tuo ji nuteikia skaitytoją geranoriškai ir šviesiai, o krūtineje dar ilgai te liuskuoja šiltas jausmas...

Kai A.V.Š. aprašė „Vasario 16-osios dviasį“ — akys saivame sudreko. Ir išvydome, kokie kilnūs tie mūsų pasiliksieji broliai ir sesės Lietuvoje! O, kai Audronė supažindino mus su keršto knyga savo giliai išmastytoje recenzijoje apie „Grūto parko lyriką“, ji parodė turinti aukštos erudicijos asmenybės gyslelę. Turėdama šitokią kozirį savo rankose, ji galėjo labai lengvai mus supjudyti, suskaldyti, sukiršinti, bet... pasirinko kelią be jokios tendencijos, korektišką, taktišką, taikiai nusiteikusi, kaip dera aukšto išsilavinimo sąžiningai žurnalistei.

O buvo sugriebusi savo saujoj tikrą sensaciją, kurios visuomet vaikosi, lyg šakalai, žurnalistai... Pasirodo, ten būta žinomų poetų ir ne taip žymių, esančių išėjimoje, kurie sovietų okupacijos metu nebuvo... „košer“ (ne, knygos nepirkau ir, A. V. Š. patarimu, ne nemanau jos įsigyti)! Tada ji nutarė palikti tai... „tekančių vandeniu po tiltu“. Šalia informacijos, jos straipsniuose semiamės ir didaktinio elemento.

Šios gabios korespondentės raštuose nėra su padidintu stiklu nerasi taip kai kurių rašėvų aistringų pamėgtų „jojamo arkluko“ — „aš, man, mano“... sergančių „sindromu“. Ir susizavėjęs džiugauji, jog daug kentėjusi Lietuva išaugino dar tokius nuostabius idealistus, brandusius užsklestame už „geležinės uždangos“ sovietų Dantės „9-jame pragare“!

Savo humanizmu, tolerancija, saulėta nuotaika, iškiojimu ir atradimu gera, netgi berimų „perlu“ nevertiesiems, A. V. Š. primena skaidrios atminties Sofiją Kymantaitę - Čiurlionienę.

Anuo metu pastaroji sejo mums, skautėms - pauglėms, it sekla, mintis apie gėrį ir grožį, savo asmenybės ugdyimą, dvasia siekti kalnų — aukštumų...

Gaila, kad, pasirodo, šioji šviesioji žvaigždė iš žydros Lietuvos padangės, tėra čia tik trumpa „viešnia iš šiaurės“. O ji nušviečia ir nustelbia tas išimtis, „garsinančias“ vargšę Lietuvą po visus Europos kraštus (net ir čia) savo mus... šurpu nukreičiančia „veikla“... Argi ne kraupu? Siuabai!

Mes niekieno nežinome

DRAUGAS, 2001 m. rugpjūčio 17 d., penktadienis

7

apie Audronę V. Škudaitę. O kaip būtų malonu išgirsti apie Audronės Viktorijos gyvenimą ir „Draugo“ nuotraukų labirinte rasti jos atvaizdą! Idomu, ar netiktų „Bičiulystei“ tuo pasirūpinti? O jai Paciai linkėtina ir toliau nešti kudirkiską „ir šviesą, ir tiesą“, ir tuo perauklėti matančius (ir darančius) vien tik tai juoda ir bloga mūsų tautiečius. Mūsų pagarba bei meilė teldi šią kurybingą taurią Lietuvos dukrą!

Stasė E. Semėnienė
Baraboo, WI

JUS VISUOMET PRISIMINSIME

Nuosirdžiai dėkojame „Lietuvos Vaikų vilties“ organizacijai, Birutei Jasaitienei, savanoriams ir prezidentei Gražinai Liautaud už skirtą dėmesį, globą ir meilę man ir mano dukrai Rūtai, kuri gydyti Shriners ligoninėje.

Mus globojusį žmonių deka pamatėme ir Čikagos miesto centrą, aplankėme muziejus, parkus, paplaukiujome po Michigan ežerą. Patyrėme daug džiaugsmingų akimirkų, kurias dar ilgai prisiminsime Lietuvoje.

Vilija Bielskienė
Šiauliai-Čikaga

ACIŲ LIGIJAI

Su įdomumu perskaitau rašinius „Draugo“ skyriuje, pavadintame „Bičiulyste“. Ypačingai mane sudomino Aloyzo Vaičiaus aprašyti gyvenimo lūžiai ir grįžimas į vadinamą „normalų“ gyvenimą.

Jis savo rašinyje pamini ir Korėjos karo veteraną, a.a. Antaną Jarūną, mano skautavimo ilgametį draugą. Tai reto pareigūmo ir artimo meilei pasišventęs žmogus, kuriam gal neteko patirti žmonos ir vaikų meilės. Aloyzo Vaičiaus rašinyje išdėstytos mintys yra lyg veidrodis paprasto, be aukštų mokslinių laipsnių žmogaus, kurį ne visi suprato ar nenorėjo padėti. Jis pamini Lietuvį Bendruomenę, kunigus, kurie nesiteikė padėti jo gyvenimo klystkeliuose. Nemanau, kad jis nori juos kaltinti, tik iškelia mintį, kad ne visi gali eiti Kristaus pėdomis: „Mylėkite vieni kitus, kaip aš jus mylėjau“. Gal čia ir yra pats sunkiausias Kristaus reikalavimas, nes ne visi gali priylgti Kristui. Garbė tiems, kurie Jį seka.

Vytautas Šeštokas
Los Angeles, CA

„Bičiulystės“ redagavimą ir sujungimą įvairiais laikais atvykusius mūsų tautiečius su skirtingomis mintimis ir išgyvenimais. Ji iškelia žmones, kurie nėra pasižymėję dideliais darbais, kasdieninius žmones, kurie grumiasi su gyvenimu, ieškodami tikrojo aš ir bandydami sekti Kristaus pėdomis.

Antanas Pauzuolis
Chicago, IL

DIDŽIOJI LIETUVYBĖS IŠLAIKYMO JĖGAINĖ

Tokių pavadinimų Bronius Juodelis parašė „Draugui“ straipsnį š. m. rugpjūčio 2 d., apie LF Pelno skirstymo komisijos paskirtas premijas. Yra verta padėkoti B. Juodeliui už gerą išsamų aprašymą.

Iš įvairių premijų fondų, pamėnusių tris didžiasias sumas:

1. JAV LB KV ir visoms jos tarnyboms 164,923 dol.;
2. LF valdybai: žiniasklaidai, vadovėlių premijoms ir mokytojams Vilniuje 164,000 dol.;

3. Stipendijoms 144,190 dol.

Manau, kad eiliniams skaitytojui apie Nr. 2 ir 3 premijų skyrimą platesnio paaiškinimo nereikia — savaime suprantama.

Tačiau, mano nuomone, kur paskirta premijos didžiausia suma 164,923 dol., reikalinga visuomenei pranešti, kaip ši suma paskirstyta su daugiau detalių. Pasakymas, kad paskirta: JAV LB KV ir visoms jos tarnyboms, neduoda tikslesnio vaizdo. Premijų skirstymo komisijos smulkesnis paaiškinimas visuomenei būtų naudingas. Manau, kad gera informacija nieko nekainuoja, bet daug perka.

Vytautas Šeštokas
Los Angeles, CA

* Pirmaujančiai pieno perdirbimo įmonei „Rokiškio sūriui“ oficialiai įteikti du tarptautiniai kokybės pažymėjimai — kokybės valdymo atitikties ISO 9001 bei gamtos augos reikalavimų ISO 14001. Be jų, pieno bendrovė šių metų kovą dar yra gavusi tarptautinį rizikos veiksnių analizės svarbiausiuose valdymo taškuose pažymėjimą. Minėtam produkcijos gamybos procesui taikomi veterinarijos reikalavimai. „Rokiškio sūris“ — pirmoji Lietuvos pieno perdirbimo įmonė, kurios veikla atitinka trijų tarptautinių standartų reikalavimus. (Elta)

THE QUARRY INN

istoriniame Lemonte
326 Main Street

Profesionali šefė Dalia pateikia unikalius amerikietiškus ir europietiškus valgius, tarpe jų galima gardžiuotis tikrais tarkių cepelinais trečiadieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais, kugeliu su lietuviška dešra ir kopūstais — penktadieniais, o koldūnais — kas dieną. Patiekalus galima ir užsisakyti, tel. 630-257-8925.

Kviečiame apsilankyti,
Renata ir Petras Romelkai.

Ar jau užsiprenumeravote „DRAUGĄ“?

Namams Paskolos, Apdraustos Sąskaitos

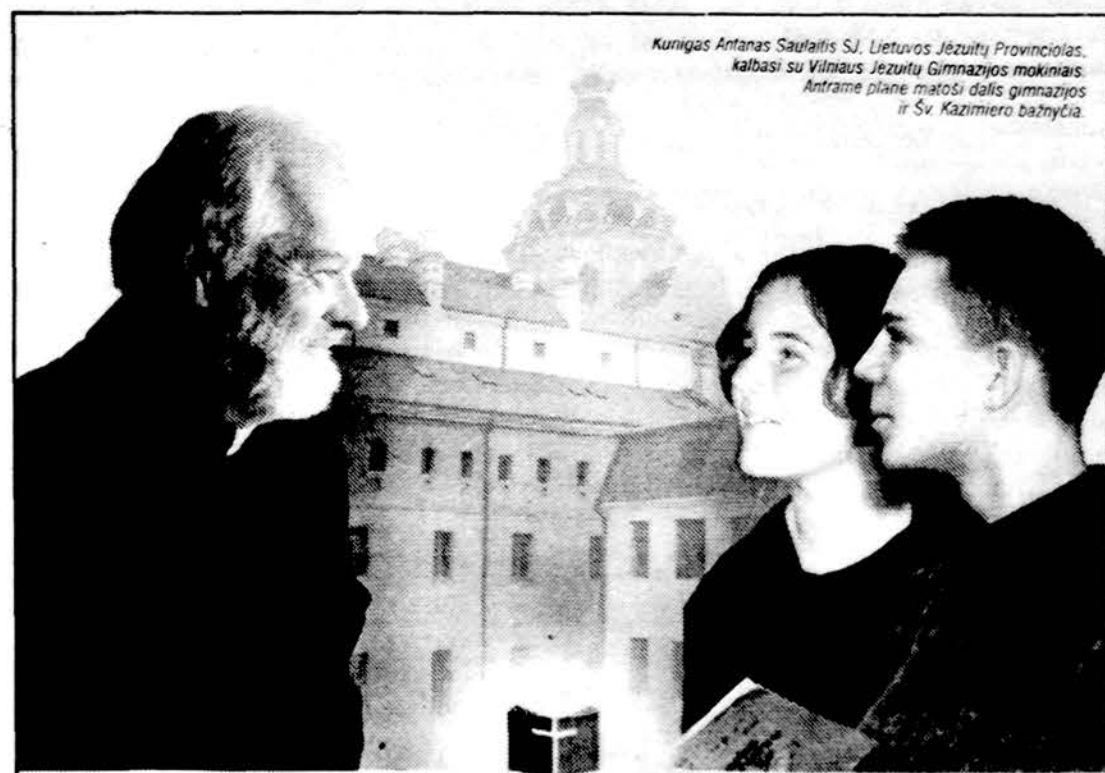
MUTUAL FEDERAL SAVINGS
AND LOAN ASSOCIATION OF CHICAGO

2212 West Cermak Road, Chicago, IL 60608

(773) 847-7747

Stephen M. Oksas, President

Patarnaujam Čikagos ir Apyslinkių Lietuviams Daugiau Kaip 95 Metus.

BALTIC JESUIT ADVANCEMENT

NUOŠIRDŽIAI DĖKOJAME VISIEMS PADEDANTIEMS JĖZUITŲ GIMNAZIJŲ ATKŪRIMUI LIETUVOJE

Aukoti galite: Lithuanian Jesuits Fathers - Baltic Project / Baltic Jesuit Advancement Office, 2345 West 56th Street, Chicago, IL 60636, USA
Paklausus galima skirti: Jesuit Father of Delta Strata, Inc., 2345 West 56th Street, Chicago, IL 60636, USA
Visa informacija jums suteiksime telefonu (773) 737-9891, fax (773) 737-0486
Kviečiame apsilankyti mūsų internete: <http://www.balticjesuits.org>

